

Сничак

Лист ученика Основне школе «Емилија Остојић»

... Затим
начинити портре дрвета
изабравши
најлепшу
од његових грана
за птицу...

Жак Превер

Насловна.....	1	Сничкова галерија.....	21
Садржај.....	2	Сничкова галерија јуниор.....	22
Ускликнимо с љубављу. Свети Сава.....	3		23
Поздрав првацима.....	4	Литерарци.....	24
Ученик генерације.....	5		25
Најуспешнији ученици.....	6	Бојама јесени.....	26
Кутак за разговор. Здрава храна.....	7	Зимска чаролија.....	27
Интервју са наставником Зораном Звиздићем.....	8	Литерарци јуниор.....	28
.....	9	Мрвице лепог.....	29
Урнебесна физика. Дан проналазача.....	10	Ученички парламент, Вршњачки тим	30
.....	11	Азбучник ненасиља.....	31
Емина кратка прича.....	12	Роботика.....	32
An interview.....	13	Такмичење. Кодирање Битка за знање.....	33
Европски дан језика.....	14	Фото- конкурс. Историјска секција.....	34
Из дневника IV З.....	15	Кутак за насмејан тренутак.....	35
Интервју са редитељем Дејаном Петровићем.....	16	Спортска страна.....	36
.....	17		37
.....	18	Прело у Рогама.....	38
.....	19	Новогодишња честитка.....	39
Сничкова галерија.....	20	Последња.....	40

*Лист ученика Основне школе «Емилија Остојић»

јануар 2018. године

Издаје * ОШ «Емилија Остојић», Пожега, Књаза Милоша 26

Први број изашао * 1975. године

Оснивач * **Радина Радојевић**, наставник

Логотип листа * **Недељко Вуковић**, наставник

Редакција * Новинарска секција

Уредник * **Соња Стоковић**, наставник

Радови на насловној и последњој страни:

Марко Перуничич III 2, Лена Јовановић VI 3, Марија Савић VIII 4

Штампа: Foto Milenium, Пожега

mail: sonja.stokovic@gmail.com

*на појединим странама коришћене су апликације преузете са интернета

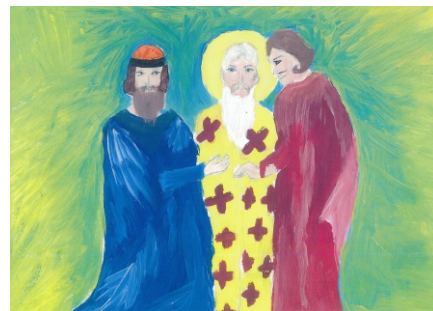
Са ликовног конкурса 2016/ 2017. г. *Свети Сава у народним причама*

Богдан Јовићевић

Нина Цвијовић VII 3

Анђела Станболија VII 4

Сара Милчановић V 4

Маја Међедовић III 2

Дуња Брашанац VI 4

Савиндан је велик празник за нашу школу и српски народ

Прослављамо нашег заштитника Светог Саву. До процвата светосавског култа у новије доба дошло је са стварањем модерне српске државе. Још почетком XIX века спевана је позната *Химна Светом Сави*, коју наши ученици свих узраста радо науче и певају.

Овај дан је прилика да се подсетимо на велики рад и труд највећег српског просветитеља Светог Саве и на значај образовања за целокупан развој и просперитет сваког друштва, па и нашег.

Сваке године, манифестацији прославе Савиндана ученици и сви запослени у школи приступају са пуно радости и ентузијазма. Уз славске обичаје, и овог 27. јануара биће одржана приредба где ће ученици са својим наставницима представити школу у најлепшем светлу.

Протеклу годину, уз велику подршку и материјалну помоћ, обележили су и значајни инфраструктурни радови на школи.

Славећи Савиндан, чувамо сећање на првог српског архиепископа и просветитеља Светог Саву. Ми и даље имамо задатак да симбол светосавља и љубав према знању преносимо на ученике и да, обављајући овај племенит позив, поштујемо вредности које је утемељио родоначелник српске духовности и културе.

Свети Сава је наша вечита прича, никада до краја испричана и завршена. Научио је свој народ шта су љубав, част, достојанство, знање, мирење, праштање. Љубав је ширила његово биће до немогућих размера.

Нека је срећан и благословен овај велики празник- Савиндан, који се обележава као Дан наше школе! Срећна нам школска слава - Свети Сава и Дан школе!

Мирјана Василијевић, в.д. директора школе

Добро дошли, најмлађи!

Радосну добродошлицу
вама,

својим најмлађим
ђацима првацима,
жели

ОШ «Емилија Остојић».

СРЕЋНО и УСПЕШНО!

Анита Митровић I 4

Лара Маркићевић I 4

Ваши први записи...

ЈЕСЕН

У јесен дува ветар и хладно је. Лишће је обојено
жутом, наранџастом и браон бојом.

Пијаце миришу на зреле и укусне плодове
јабука, крушака, грожђа, шљива. Ту су и џакови са
купусом, гајбе са парадајзом, паприком,
кромпиром.

Моја бака спрема зимницу, а деда и тата
спремају дрва за зиму.

Ми деца се радујемо скором доласку зиме.

Лара Маркићевић I 4

Рекли сте о срећи...

Срећа је осмех на лицу.

Нешто најтоплије, најлепше и највредније.

Радост љубави.

Кад имаш друга.

Када си окружен људима које волиш.

Када јако куца срце и појави се смешак на лицу.

Када упознам нове другаре.

Када су људи око мене здрави.

Другарство, љубав, поверење, мир и тишина,
писменост, школа, особе које волимо...

Када сам болесна, имам температуру и боли ме
глава. Тада не излазим из куће. Лежим у кревету.
Мама ме негује и чува. Води ме код доктора.
Доктор ме прегледа и препише сируп. Пијем
лекове и чај. Мало гледам цртане филмове и
спавам. Тада не идем у школу. Једва чекам да
оздравим и поново идем у школу међу своје
другаре.

Најбоље се осећам када сам здрава. Здравље је
најважније на свету.

Анастасија Миросавић I 4

мудрице, паметнице

Срећа је када имаш некога поред себе
ко ће те заштитити.

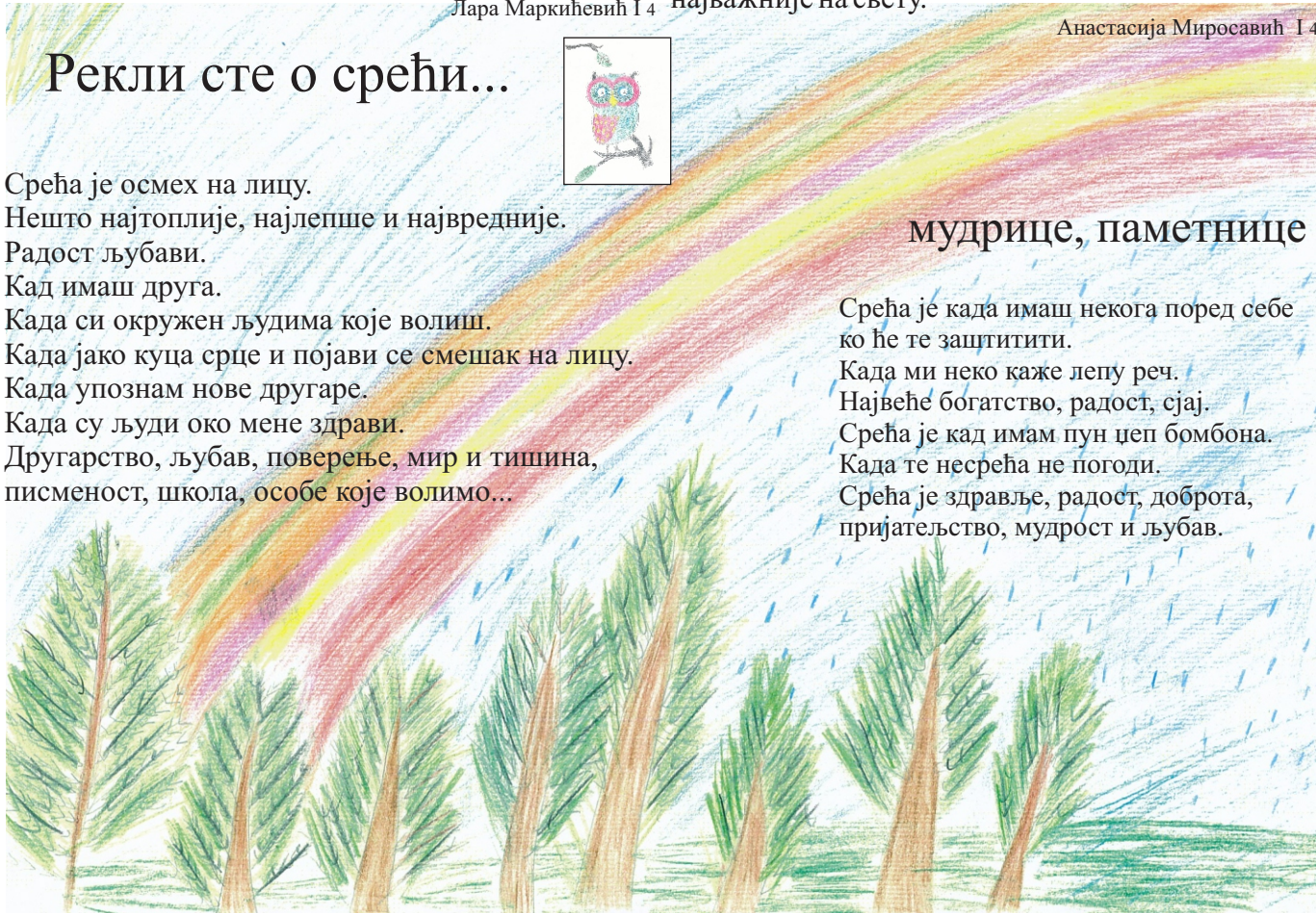
Када ми неко каже лепу реч.

Највеће богатство, радост, сјај.

Срећа је кад имам пун џеп бомбона.

Када те несрећа не погоди.

Срећа је здравље, радост, доброта,
пријатељство, мудрост и љубав.

Ликовни рад: Атина Петровић V 3

Богдан Јовићевић

Да ли ти је пријала титула ученика генерације коју си заслужио понео?

Наравно. То је било једно лепо искуство, срећан сам због тога.

Какав је осећај бити најбољи међу вршњацима?
То је веома леп осећај и уједно ново искуство. Труд се исплатио.

На којим предметима си се посебно истицао? На којим такмичењима си учествовао? Какве резултате си постигао?

У принципу, све предмете сам волео. Ниједан ми није ишао лоше, али највише сам волео природне науке- математику, хемију, биологију, али и историју. На такмичењима из тих предмета сам највише учествовао.

Какве утиске носиш из основне школе?

Носим веома лепе утиске. Мноштво сећања, тренутака лепих, али и ружних. Све у свему, једно лепо искуство.

Да ли је било и тежих искустава? Да ли си имао потешкоћа са неким предметима или наставницима?

Углавном нисам.

Да ли си некада осетио љубомору или завист својих вршњака према себи?

Трудио сам се да нико не осећа никакву љубомору према мени нити било шта слично. Са свима сам се лепо дружио.

Да ли си некада са стрепњом очекивао резултате контролних и писмених задатака?

Па нисам.

Како проводиш слободно време?

Имао сам врло мало слободног времена. Користио сам га најбоље што сам могао.

Да ли су твоји другови обавезно добри ученици? Према чему бираш себи друштво?

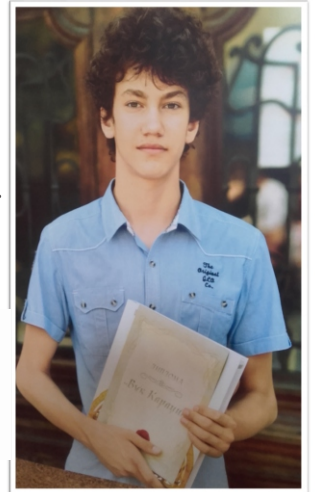
Дружим се са свима. Никада нисам правио разлику међу друговима према томе какви су ђаци. Гледао сам да ли су добри или лоши људи.

Са каквим осећајем си кретао у своју основну школу свакодневно?

Нисам имао нека посебна осећања.

*Успешни људи
ретко
седе и чекају
да им се ствари
дешавају.
Они изађу
и десе се стварима.
Леонардо
да Винчи*

Твоја интересовања превазилазила су оквире обавезног школског програма. Свираш гитару, члан си групе «Теорија завере». Шта те привлачи томе?

То је мој хоби, нешто што волим да радим у слободно време. То ме опушта.

Често си наступао са Драмском секцијом наше школе. Можеш ли да се присетиш својих наступа? Да ли би неку улогу посебно издвојио? Које искуство ти је било најлепше?

Немам ниједну посебну улогу, коју бих издвојио. Све су ми драге на свој начин.

Дивно црташ и сликаш. Какав је осећај имати такав дар? Колико ти значи та могућност да се ликовно изразиш? Имаш ли узор у неком ликовном ствараоцу? Које теме и мотиви те привлаче? Коју технику највише волиш? Колико ти је значила помоћ наставника ликовне културе? Да ли ти је још неко помогао да напредујеш? Да ли желиш да и даље негујеш свој таленат?

То такође радим из хобија, у слободно време.

Волим то да радим. Опушта ме и осећам се лепо. Наравно, помагао ми је наставник ликовне културе, увек ми је давао сугестије. А ту је и моја мајка, која ми помаже.

Сада си ђак Гимназије «Свети Сава». Како је бити ђак једне од најзахтевнијих школа?

Ова школа је нешто ново, нове су ствари, ново искуство. Верујем да ће ми бити као у основној школи.

Сетиш ли се понекад дана проведених у основној школи? Чеге се тада сетиш?

Увек ће ми остати у сећању неки дани проведени са друштвом у основној школи.

Како би представио себе?

Не знам.

Како видиш своју будућност?

Надам се да ће бити добра.

Да ли желиш још нешто да кажеш читаоцима школског листа «Сничак»?

Да. Само радите и вежбајте и све ће доћи на своје место.

6 Најбољи међу најбољима (школске 2016 / 2017. ©

Носиоци Дипломе «Вук Караџић»

Богдан Јовићевић

Маријана Марковић

Јелена Павловић

Марија Ристановић

Алекса Ђокић

Филип Шкрбић

Ђурђина Јовановић

Марија Ковачевић

Милош Ковачевић

Танасије Младеновић

Немања Симовић

Драгутин Марић

Марија Марковић

Тања Ризовић

Невена Јаковљевић

Анђела Љубичић

Весна Стојчић

Оливер Вучковић

Милица Томић

Најуспешнији такмичари у школској 2016/ 2017.

Из свих предмета на разним нивоима такмичења :))

Мина Ерић

Јована Јовановић

Нина Цвијовић

Матеја Лаловић

Јанко Стокић

Богдан Јовићевић

Данило Стоковић

Милош Ракић

Софија Милаковић

Анђела Љубичић

Дуња Смиљанић

Маја Маринковић

Анђела Продановић

Матеја Ристановић

Мина Лукић

Милица Брадоњић

Ивана Спасојевић

Кристина Михаиловић

Филип Шкрбић

Лука Игњатовић

Невена Јаковљевић

Вељко Мићовић

Тамара Илић

Јован Луковић

Милица Петровић

Танасије З. Младеновић

Лазар Јанковић

Марко Спасојевић

Андреј Филиповић

Николина Дрндаревић

Коста Стаматовић

Николија Марковић

Александра Соколовић

Милош Миловановић

Јелена Павловић

Александра Лековић

Алекса Мајсторовић

Петар Николић

Николина Ђоновић

Милица Вучићевић

Богдан Подрашчић

Кристина Бојић

Алекса Јовичић

Вељко Божић

Питали сте: **Када одговарам, имам утисак да не знам ни оно што сам учила. Имам трему. Зашто се то догађа?**

Свако може имати мању или већу трему у појединим ситуацијама. Нарочито је имају ученици када треба да одговарају пред одељењем, наставником. **Добро је да сагледаш разлоге зашто се трема јавља:**

- да ли си на правилан начин учила и добро научила одређену лекцију;
- да ли пажљиво слушаш предавање на часу, активно учествујеш у раду;
- да ли ти више одговара писани начин провере знања него усмени;
- можда твоји родитељи очекују више него што можеш да постигнеш, тако да не размишљаш шта ће се десити ако не оправдаш њихова очекивања;
- да ли постављаш реалне циљеве у учењу.

Препоручујем ти неколико начина како да смањеш трему и да мање бринеш:

- користи технике и методе успешног учења (учење лекције по деловима, правилно преслишавање, мапе учења...);
- труди се да будеш спремна за час - редовно учи, ради редовно домаће задатке, увек обнављај научено, учествуј на часу;
- код куће, када се преслишаваш, замисли што верније ситуацију као да си на часу... и да успешно одговараш;
- надај се најбољем - мисли позитивно: *Ја сам учила и спремна сам да то покажем;*
- на грешкама се учи - прихвати грешке. Немој се оптерећивати грешкама које си раније направила;
- правилно диши. То ти може помоћи да смањеш напетост;
- пред одговарање... Труди се да правилно распоредиш своје активности, време за учење, игру, одмор, спавање;
- буди реална у очекивањима - очекуј да будеш довољно добра, не мора увек најбоља, да даш све од себе, да се усмериш да одговараш што боље;
- разговарај са вршњацима, родитељима, одељењским старешином, предметним наставником, реци им како се осећаш када одговараш. Сигурно ћеш добити неки савет, охрабрење.

Драган Ојданић V 4

Питали сте: **Коме у школи да се обратим када имам проблем са вршњацима (некад ме гурају, некад вређају, понекад као да ми прете)?**

Можеш се обратити сваком запосленом у школи: одељењском старешини, наставницима, дежурном наставнику, психологу, педагогу, члановима Тима за заштиту ученика од насиља. Имена и бројеви телефона чланова Тима истакнути су на огласним таблама у холу школе и у школском дворишту. Нпр., одељењски старешина ће ти помоћи када те други ученици гурају, шутирају, вређају, исмевају, игноришу, шаљу узнемирујуће поруке СМС-ом или другачије електронски, а када ти неко прети, уцењује, обрати се психологу, педагогу, а они ће консултовати и чланове Тима за заштиту ученика од насиља. Код одређених конфликта, могу ти помоћи и чланови Вршњачког тима (ученици VII и VIII разреда). Никада немој да трпиш ниједан облик насиља. Важно је да увек обавестиш и родитеље о сукобима и проблемима у школи.

Припремила
Мирјана Попадић, педагог

Дан здраве хране

У целом свету 16. октобар обележава се као Светски дан хране. Установљен је 1981. године од стране Организације за храну и пољопривреду Уједињених нација, са циљем постизања свести о стварању «света без гладних».

У времену све бржег начина живљења и «брзе хране», веома је важно да подсетимо ученике на основе правилне исхране. Основни циљ обележавања овог дана је промоција здравих животних навика - здраве, разноврсне и правилне исхране, која је најбитнији фактор за здравље ученика.

Наша школа се сваке године придружује обележавању овог значајног датума. Организовано је и предавање за ученике од стране представника Патронажне службе Здравственог центра. Ученици су са својим учитељима припремили поставку здраве хране у холу школе, али и у својим учионицама, где су имали и заједничку ЗДРАВУ ужину. Запажено ангажовање било је и најмлађих ђака, ученика првог разреда. Сви ученици су уживали у здравом и укусном obroку.

Припремила учитељица Милица Арсић

*Докле год имам
то задовољство
стварања,
на неки начин
испуњавам
своје снове.*

Како бисте представили себе једном реченицом?

Врло, врло загометан и обично несхваћен.

Да ли сте и као дете волели да сликате?

И као дете волео сам да цртам, већ са пет година.

Молио сам брата да ми црта, а он није хтео, и онда сам видео да могу да цртам сам, и увидео да могу то да радим и боље од њега.

Негде у петом или шестом разреду питао сам наставника да ли могу само да цртам, и он ми је то дозвољавао. Интересовање за боју и сликарство јавило се тек у средњој школи.

Шта сте волели да сликате?

Волео сам да сликам човека, портрет.

Због чега сте пожелели да будете наставник ликовне културе?

Хтео сам да се бавим уметношћу, и мој професор је предложио да одем на уметничку академију.

Послушао сам га, и тако се десило да сам постао наставник ликовне културе.

Да ли волите да радите са децом?

Да. Увек сам волео да радим са децом.

Како је изгледало бити почетник у тој професији?

Како то изгледа данас?

Некада је то било мало озбиљније него данас. Деца су била одговорнија.

Да ли бисте данас нешто променили?

Деца цртају, а ја гледам како цртају. Волео бих да ја цртам, а да деца гледају.

Осим што сте наставник у нашој школи, чиме се још бавите?

Бавим се још уметношћу, а у последње време иконографијом. Правим иконе и предмете који су везани за цркву, крстове, бројанице.

Како сте открили уметника у себи?

Па ето, као млад, увидео сам да могу да цртам.

Вежбао сам у школи, ишао на ликовну секцију.

Одлазећи тамо, схватио сам да то што радим превази-

лази обичну надареност. Тада сам мало порадио на томе. Због тога сам данас то што јесам.

Шта је Ваша инспирација или где је она?

Раније, док сам се бавио сликарством, инспирација ми је била човек који ради, хода, ствара, бави се нечим. То ми је била преокупација, а онда сам схватио да постоји неки облик изражавања мало савршенији и са мало мање тих изражајних средстава. Зато човек лакше може да погреша.

Икона је много савршеније сликарство од нашег световног сликарства, али, управо зато што је савршенија, човек може много лакше да погреша. Зато и ми тежимо да то буде савршено. На неки начин, само то изражавање ме томе привукло.

Некада сам волео да сликам људе, волео сам да сликам руке. Човек све што ради, ради рукама, па ми је то била преокупација. Волео сам да сликам људе, али, мало - помало, почео сам да сликам иконе и да их резбарим више него да их сликам. И сада углавном резбарим иконе.

Да ли је истина да уметници имају посебан поглед на свет и живот?

Наравно. Ту се огледа оно што уметници називају ликовношћу. Шта је ликовност? То је естетика коју ми носимо у себи. Сlike неких од нас су издужене, других лепо стилизоване. Неко слика сваки детаљ, неко опет са мање детаља. Свако од нас има посебну ликовност. То је код сваког уметника другачије. Када желимо да прикажемо неку представу, то некако прерадимо на свој начин. По том начину се разликујемо као уметници.

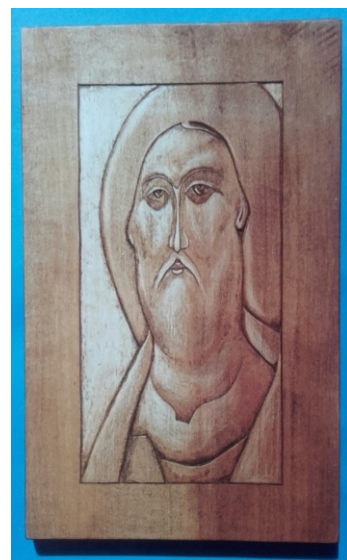
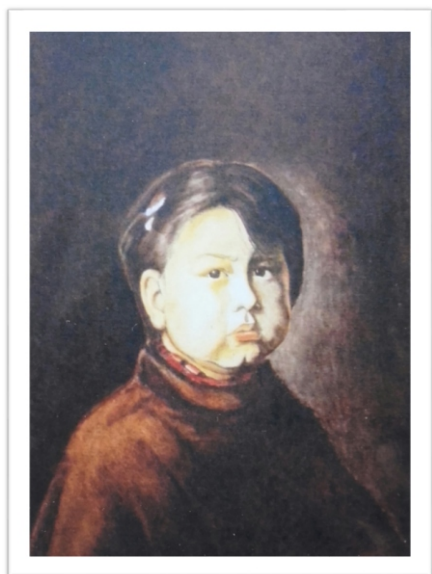
У којим техникама сте се опробали?

У цртању, затим, волео сам да сликам. Онда сам волео да вајам, али не превише, јер је вајање мало прљавија техника, пошто се ради са глином. Није ме много привлачило. Дуборез који сада радим је близак вајарству, али се не ради глином, већ у дрвету, па је све чистије.

Да ли су и Ваши снови повезани са уметношћу?

Јесу. Најбитније је да човек ради оно што га преокупира, оно што му скреће пажњу. Моји снови

везани су за моју уметност. Зато ми уметност чини велико задовољство. Докле год имам то задовољство стварања, ја на неки начин испуњавам своје снове. Моја уметност је мој живот. Ја живим да бих стварао. Стварање причињава велико задовољство. Чини ми се, када би се то задовољство изгубило, ја бих престао да радим. Почео бих да се бавим нечим другим. То више не би била уметност. Докле год ми то чини задовољство, то чини и мој живот.

Коју уметност осим сликарства још волите?

Волим и музику. Често је слушам. Волим и филм, нарочито документарни. Затим књижевност, поезију.

Имате ли омиљеног уметника?

Има их више, из различитих фаза живота. Некада сам сазнавао за неке уметнике, па сам се везивао за њих. У почетку је то био Албрехт Дирер, ренесансни сликар. Затим, Ел Греко. То је један Грк који је живео у Шпанији. Правио је издужене фигуре, у чему се огледала његова ликовност. Био је изузетно осећајан сликар. После тога сам заволео Јана Вермера, и сад га волим. Он је холандски сликар који је можда најсавршенији од свих које је сликарство икада изнедрило. Волим и Модилџанија. А сада, у последње време, бавим се иконом, и постоје двојица руских иконописаца из петнаестог века који су оставили јак утисак на мене. То су Андреј Рубљов и његов учитељ Теофан Грк.

Да ли бисте волели да отпутујете у прошлост, када би то било могуће?

У прошлост бих волео да отпутујем да бих сазнао истину. Некако, имам осећај да нам је историја не говори увек.

А да ли бисте волели да посетите будућност?

Волео бих да посетим будућност, али се прибојавам тога што бих открио тамо. Чини ми се да човечанство, што више технички напредује, у погледу међуљудских односа назадује. Сада имамо атомску бомбу. Било би ми тешко да откријем нешто слично томе тамо.

Волите ли природу?

Волим, у сваком њеном облику.

Како изгледа ваш идеалан тренутак?

Када седнем да радим и заборавим све што ме окружује. Само мислим на то што радим. Када се измакнем и погледам и кажем да је баш лепо.

Да ли имате неку поруку нашим читаоцима основцима?

Поручио бих им да буду вредни, да добро и вредно уче, јер ће им сва та знања која стичу кроз живот много користити. Човек вреди онолико колико зна. Док сте млади, учите, јер све се тада лакше памти него када сте старији.

Све што радите, радите са љубављу и задовољством.

Николина Јовићевић
Наталија Живковић
Василија Чумић

VI 2

Бежите!!! Урнебесна физика вам може помутити мозак и натерати вас да се потпуно... заљубите у њу!!! :)))

30.4.2017.g.

Поводом презентације књиге «Урнебесна физика» аутора Светислава Пауновића, Бранка Стевановића и Игора Коларова, наставници физике наше школе, Гордана Николић, Невена Благојевић, Милена Маркићевић и Иван Смиљанић, извели су са ученицима неколико огледа из разних области физике. Тако су ученици наше школе и ОШ «Петар Лековић» представили, на занимљив начин, кроз занимљиве огледе, шта знају о појавама које проучава физика. Видели смо активности назване:

- *самоходна кутија,
- *да ти се дигне коса на глави,
- *час цури, час не цури,
- *занимљива питања,
- *занимљиве мисли,
- *чаша, празна или не,
- *плазма кугла,
- *реши ребус,
- *дуга у чаши,
- *јаје у боци.

Дан проналазача

Поводом 11. новембра, Европског дана науке и проналазача, ученици и наставници наше школе припремили су разне занимљиве активности и представили их 14. новембра у Плавој сали. Поштујући предложен распоред, ученици старијих разреда посетили су и погледали садржаје предмета:

- * математика- представљен је Лајбниц;
- * биологија- представљен је Александар Флеминг и откриће пеницилина;
- * физика- представљен је Питагора (Питагорина чаша);
- * хемија- представљен је Нобел;
- * географија- представљен Јован Цвијић;
- * техничко и информатичко образовање- представљен је робот МБОТ.

Тамара Илић:

Моја група је причала о Алфреду Нобелу (21.10.1833.г. Шведска, Стокхолм- 10.12.1896.г. Сан Ремо, Италија). Он је открио динамит (ТНТ), проналазак који је «за најкраће време убијао много људи», према речима других, а сам је више пута изјавио: «Лично, радо бих да све оружје и све повезано са њим оде у пакао, који је право место за њихово показивање и употребу». Ипак, неки су га звали злим генијем, што он свакако није.

Ирена Вајовић:

Причали смо о Александру Флемингу (1871- 1955). Он је случајно открио антибиотик. Једном, док је радио до касно, случајно је оставио шољу отворену у којој су биле засејане бактерије. Током ноћи, на њих је пала буђ. Када је то Флеминг открио, био је одушевљен. Такође, освојио је Нобелову награду за медицину.

Ана Миловановић:

Моја група причала је о роботици. Недавно, у Београд је долазио нови робот «Асимо», који је прави пример и доказ колико је наука напредовала. «Асимо» из 1980. г. имао је више од 50 килограма, а данашњи има само 30.

Урош Милосављевић:

Ми смо причали о научнику Лајбницу, који је засновао бинарни запис. Иако је математичко схватање функције имплицитно подразумевало логаритамске таблице, које су постојале у то време, Лајбниц их је први 1692. и 1694.г. применио експлицитно како би означио неки од више геометријских концепата, који потичу од криве, као што је апсциса, ордината, тангента, тетива и вертикала. У 18. веку функција је изгубила овакве геометријске асоцијације.

Припремили:
Данило Мићић VI 2
Петар Петровић VI 2
Новинарска и Фото - секција

Започни снове у Еминим кратким причама

У петак 21. априла 2017. године у Културном центру Пожега промовисана је илустрована књига *Емине кратке приче*. То је збирка прича ученика ОШ «Емилија Остојић» који су имали храбрости и одлучности да пишу о својим идеалима. Умели су мисао и жељу да преточе у своју кратку причу. Приче су различите по форми, степену концентрованог исказа или слободе лепршања поетских визија у приповедању. Распон се креће од дужих наративних текстова до сведених прича које имају свега једну или две реченице.

Емине кратке приче су једна велика доброћудна душа каква је дејча. Битна је свака реч и свако слово, да би настала једна велика целина као што је ова. Књига је намењена онима који су усамљени, онима који су одавно изгубили дете у себи. Ова књига је посебна због тога што су се деца стављала у позиције одраслих, а у ствари остајали деца. *Емине кратке приче* јесу колико приче за децу, толико и за одрасле.

Љиљана Јовановић, наставник српског језика

Невена Филиповић и Тијана Томић, ученице одељења V4 и новинари *Сничка*, разговарале су са Мартом Весовић и Мином Лукић, ученицама VII 1, које су објавиле своје приче у овој књизи и учествовале у приредби поводом њене промоције.

Одакле вам инспирација да пишете?

Марта: Инспирацију сам пронашла у музици.

Мина: Инспирација је већ била у идеји о настанку књиге.

Колико вам је времена било потребно да напишете причу?

Марта: Зависи. Мени инспирација долази ноћу, и тада ми треба 15 минута, а дању више од пола сата.

Мина: За причу која не настаје као обавеза не треба пуно времена.

Да ли волите да пишете?

Марта: Наравно.

Мина: Више волим да причам, али ми није тешко да оно што сам хтела да кажем - запишем.

Да ли сте имале трему на сцени?

Марта: Нисам имала трему, била сам сигурна у себе.

Мина: Нисам, јер сам већ имала прилику да се појавим на сцени.

Како сте се осећале када сте наступале?

Марта: Ишла сам већ раније на часове глуме, па нисам имала трему.

Мина: Ја сам оптимиста.

О чему волите да пишете?

Марта: О томе како се људи заправо осећају.

Мина: Не постоји одређена тема.

Која вам је омиљена књига и писац?

Марта: *Мали Принц*. Писац Данило Киш.

Мина: *Три метра изнад неба* је књига која ме је оборила с ногу. Писац Казуо Ишигуро.

Да ли имате неки ритуал приликом писања?

Марта: Уз музику, угасим светло, упалим малу лампу у углу собе, јер ме мрак инспирише.

Мина: Ритуала немам.

Коју причу си написала?

Ема Стоковић: «Породица у љубави».

Марта Весовић: «Железничка станица».

Тамара Драшкић: «Једна пахуља».

Одакле инспирација за настанак твоје приче?

Ема: После читања неких прича добила сам инспирацију.

Катарина Јовановић: Често шетам пре писања и добијем инспирацију.

Да ли си члан Литерарне секције?

Катарина: Јесам.

Да ли ти се допала идеја да школа објави збирку прича својих ђака?

Тамара: Много ми се допала идеја.

Да ли си уживала вечерас у наступу?

Љубица Продановић: Јако сам уживала, али сам имала малу трему.

© Николина Јовићевић
Наталија Живковић
Василија Чумић VI 2

Шта волите да читате?

Марта: Мисаоне текстове.

Мина: Љубавне романе.

О чему размишљате док пишете?

Марта: О томе какви људи све постоје, да свет није савршен, колико се тајни крије у људском срцу...

Мина: Мислим о ономе што пишем.

Да ли сте раније имале прилику да пишете за неку књигу, и, ако јесте, за коју?

Марта: Не раније, али прилика ми се указала ове године, јер на читалачком маратону можемо да напишемо сопствени роман.

Мина: Прилика је било, али ја нисам желела.

Док сте писале причу за Емину кратку причу, како сте се осећале?

Марта: Осећала сам се испуњено јер сам кроз папир и оловку могла да искажем сва своја осећања.

Мина: У свакој реченици је друго осећање.

Емина кратка прича

13

© Невена Филиповић, Тијана Томић V4

An interview... English in practice... and art :)))

An interview with Douglas Edwards, Canadian artist, who was one of the participants of this year's

Art Colony in Prilipac. It was conducted by Biserka Stišović and Jelena Mladenović, 8th grade students from primary school in Prilipac.

(Интервју са Дагласом Едвардсом, уметником из Канаде, једним од учесника овогодишње Уметничке колоније у Прилипцу. Разговор су водиле Бисерка Стишовић и Јелена Младеновић, ученице осмог разреда школе у Прилипцу.)

Bisa & Jelena: Mr Edwards, we are students from the local school and we would like to do an interview with you for the school magazine *Sničak*. May we ask you a couple of questions?

Douglas: Yes, of course. I'd love to!

Bisa & Jelena: When did you decide to become a painter?

Douglas: I've been painting my whole life. I started painting as a kid and I really liked it!

Bisa & Jelena: Who was your greatest inspiration?

Douglas: My greatest inspiration was my mother, but the entire family has always supported me.

Bisa & Jelena: Is this your first visit to Serbia?

Douglas: I've been here twice before. This is my third visit. My first visit was two years ago, then again last year and I'm here again now!

Bisa & Jelena: How do you like it here?

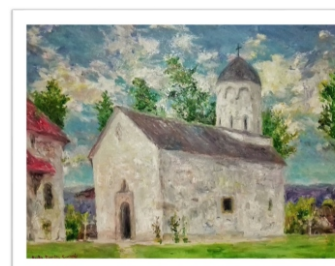
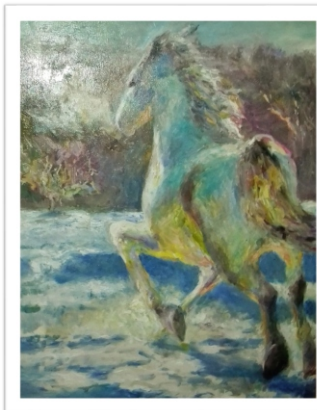
Douglas: I love it here! People are great, very hospitable, I feel really relaxed here. I met very interesting people and I became close friend with some of them. Also, the food is excellent!

Bisa & Jelena: Which of these paintings is yours?

Douglas: It's the painting of the white horse.

Bisa & Jelena: What does it represent?

Douglas: The white horse represents freedom.

© Бисерка Стишовић
Јелена Младеновић

Bisa & Jelena: Mr Edwards, thank you for your time. It's been very interesting.

Douglas: You're welcome. I enjoyed it, too.

Припремила Сандра Карић,
наставник енглеског језика

Европски дан језика, 26. септембар

Прича од шест речи на језицима који се могу чути у нашој школи

Ernest Hemingway (1899-1961) was an American novelist, short story writer and journalist. He won a Nobel prize in literature in October 1954.

Hemingway invented the six - word story. He was challenged to write a story in only six words by his fellow writers. Thus, he produced:

For sale, baby shoes, never worn.

The short phrase, though lacking many elements of traditional stories, did, in a sense, possess a beginning, middle and end.

Hemingway, according to legend, won the bet.

Ернест Хемингвеј (1899-1961) био је амерички романописац, писац кратких прича и новинар.

Освојио је Нобелову награду за књижевност у октобру 1954.

Хемингвеј је творац приче од шест речи. Његове колеге писци поставили су му овај изазов. Тако је он написао:

На продају, дечије ципелице, никад ношене.

Ова кратка фраза, којој ипак недостаје много елемената традиционалне приче, заправо је имала почетак, разраду и крај. Хемингвеј је, према легенди, добио опкладу.

Надахнути причом од шест речи америчког писца и сугестивном речју о њој и њеном настанку наставнице енглеског језика Драгана Прокопијевић Кандић, ученици наше школе су и сами били за тренутак ствараоци у уметности лепе речи, па су се њихова имена нашла у потписима испод ових лепих прича које смо изабрали, али и још многих. Био је леп изазов опробати се у стваралаштву на неком од пет језика који се чују у нашој школи.

Написала и превела са енглеског језика
Дуња Смиљанић VII 2

Сунчан дан,
ништа није
наговестило тугу.

To ће бити
наша слатка тајна.

Петар Петровић VI 2

Људи су
бескрајно тужни
и срећни.

Пала сам,
устала сам,
успела сам.

Ако ти
одеш,
ја ћу
нестати.

Дуња Брашанац VI 4

Човек
тражи породицу
и нађе је.

Ја летим,
ја шетам,
ја роним.

The angel cried,
the devil,
smiled...

The queen of
hearts,
broke his.

She was scared,
she would,
lose...

She painted,
his black canvas,
white...

Дуња Смиљанић VII 2

Дуња Смиљанић VII 2

Петар Јовићевић V 3

Мисао,
то је жеља
за стварањем.

Убрала је
цвет
и завршила
венац.

Насмејан човек,
заправо,
ретко је срећан.

You are
different,
and
so special.

You can,
just go,
for it!

Дуња Смиљанић VII 2

Петар Николић VI 4

Почетак,
хладни дланови,
размишљања,
али крај.

Ирена Матовић VI 4
Када мисли одлућају,
папет их прати.

Прави људи,
спознаја,
сусрет у тами.

Јана Никитовић VIII 1

Огњен Радивојевић V 3

Јана Савовић VII 4

Закључана
врата
увек крију
неку тајну.

Љубав увек
покуца
на отворена
врата.

Дрво.
Птица.
Крила.
Песма.
Небо.
Ја.

Видела је
страх,
и
победила
га.

Андријана
Мандић VI 3

Only music,
can fix
my heart...

If I could,
why
I didn't?

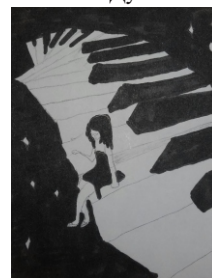
Милица Вучићевић VI 3

Ивана Спасојевић VII 3

She sang,
her voice,
betrayed her.

Life is paper,
make your
story.

Ивана Спасојевић VII 3

Лена Јовановић VI 3

Life's coloring book.
Pick right pencil.

The tear fell.
My voice cracked.

Sky's blue.
Eyes're black.
You're blind.

I'm alone
but I'm not lonely.

A small town
full of secrets.

Сара Раковић VIII 3

Милош Ракић VIII 3

Циљеве,
тек када
поставим,
могу
да испуним.

Љубав
увек
крије
своје
мале
тајне.

Емилија
Стоковић III 3

У загрљају
пријатеља
знам
ко сам.

Тамара
Драшкић IV 2

Мина Лукић VII 1

Софија Вучићевић IV 1

Inconnus.
Copains.
Amis.
Amoureux.
Amis.
Inconnus.

Les larmes
chaudes
lavaient
la tristesse.

Le train
passe
en toute
vitesse.

J' ai perdu
mon temps.
Où?

J' espère
un voyage
avec toi.

Ma chambre,
mon paradis
à moi.

Du ciel
clair
il pleut,
l'arc-en-ciel
bariolé.

Les enfants
jouent,
moi, je
contemple.

Le coeur
bat,
mais je
cashe.

Нина Цвијовић VII 3
Милица Матијевић VII 3
Данило Стоковић VII 1

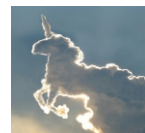
Me acosté,
soné,
y me desperté.

Tiré la
pelota,
marqué
el gol.

Nueve
o seis,
depende
como ves.

Unicornios
existen,
si crees,
yo creo.

Juega,
gana
y regresa
a casa.

Lo estudias,
lo aprendes,
lo olvidas.

Огњен Ивановић VIII 3, Матеја Ристановић, Татјана Пантелић VIII 4
Елена Ерић, Николина Дрндаревић, Ана Костић VIII 5

Tutto è possibile se ci credi.
La vita corta- la morte lunga.
Il cervello pensa il cuore fa.
Sei stanco- vuoto- non sei felice.
Siamo passeggeri, il cuore la guida.
Cinque, quattro, tre, due, uno- boom!
Chiama Giorgio! Chi è Giorgio,
infatti?
Traccia sul cielo! Non è aereo.

Casa grande e vuota, cercasi casalinga.
L'uccello ha volato- mai sceso.
La macchina è partita, non funziona.
L'orso nel bosco corre spaventato.

Велько Мићовић, Игор Жунић, Ђорђе
Боловић V 1, Богдан Адашевић, Ванеса
Тешовић V 2, Млађо Петровић V 3,
Сара Милчановић V 4

Из дневника једног одељења... IV 3

Концерт Слободана Тркуље

Дан здраве хране

Маиша Бојат.
Крос, 3. место

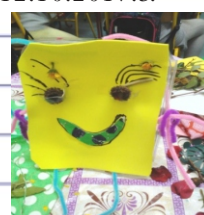

Олимпијада, 2.10.2017.г.

Учествовали смо у свим активностима
организованим у првом полугодишту. Посебно
смо се радовали освојеном првом месту на
школској олимпијади.

Посета касарни,
12.10.2017.г.

Ликовна култура. Обликовање материјала
учитељ Александар Павловић

Како видите себе у том сећању? У шта је загладан тај дечак? У чему проналази лепо? Да ли тај дечак још увек станује у Вама? Да ли је за уметника важно да има то дете у себи? Јер деца, као и уметници, имају дар да виде, да се чуде и радују, да питају и да трагају.

Сећате ли се тренутка када сте угледали своју стазу? Можда се није дала одмах видети, већ се објављивала полако? Када сте препознали у себи будућег радника на филму?

И Ваша питања доприносе да се присетим наставника, вршњака, простора, догађаја, али и доживљаја из тог периода. Да преиспитам у којој мери је «Емилија» утицала на то да се бавим филмом... Сећам се да су се прва интересовања да научим како настаје филм појавила баш у том периоду, када сам ишао у седми разред. Књига о филму, под називом «Филмска култура», коју сам пронашао у школској библиотеци тада, помогла ми је да научим шта је кадар, план, ракурс. Јер тада, у мојој околини готово нико се није бавио филмом, а информације како настаје нису баш биле тако доступне као данас.

Та књига утицала је на моје интересовање и професионалну оријентацију. Али, оно што је драгоцене и од те књиге, свакако су поједини наставници, који су нас подстицали да се изразимо. Дана Попадић, наставница српског језика и књижевности, која ми је била и разредни старешина у том периоду, заузима посебно место на листи људи који су допринели обликовању мене као уметника. Кроз писмене задатке, имали смо прилику да изнесемо свој став, да креирамо своје светове и тумачимо туђе. Као изузетан човек и педагог, Дана је препознала моје склоности ка писању, подстицала и охрабривала стваралаштво несигурног и уплашеног дечака и доприносила усмеравању мојих интересовања ка уметности. Данас, у комуникацији са својим студентима, користим неке од педагошких метода које сам «покупио» управо од ње.

Стварате у области документарног филма. Документарни филм настаје из стварног живота, он је његов непосредан израз, али је пресудно око које ће усмерити објектив и обликовати виђено и снимљено у могућну смислену причу. Да би та прича добила коначан облик, потребно је ангажовање гледаоца. Документарни филм је, тако, велики изазов гледаоцу. Сигурно сте тога свесни. Колики је изазов Вама да стварате такве изазове својим гледаоцима?

У историји филма, постоје периоди када је документарни филм заузимао значајно место, али и када је био скрајнут, у сенци играног филма. Последњих година, у свету, али и код нас, документар-

ни филм је све интересантнији и за ауторе и за гледаоце. Многи сматрају да је документарни филм теже снимити, јер тему и идеју тражите у «стварним» догађајима који су непредвидиви, радите са људима из «стварног живота», чији су поступци, такође, често непредвидиви. У играном филму, на основу сценарија, радите са глумцима који тумаче «измишљене, фиктивне» ликове, који превазилазе препреке које је пред њих поставио сценариста.

Тешко је пратити јунака у документарном филму, посебно када се суочава са препрекама у животу. А гледалац управо то жели да види, сукоб у јунаку.

Често се деси да јунак у документарном филму напусти снимање, без икаквих последица. Заправо, једина последица у том случају је да сте остали без филма. У играном филму глумац се уговором обавезује да до краја снимања буде део екипе. Ово су само неки од разлога који су и изазов за редитеља да се бави документарним филмом, имајући у виду све тешкоће са којима се сусрећу редитељи играног филма.

Да ли је то што сте рекли разлог зашто сте, ипак, предност дали документарном филму у односу на играни филм? Знамо да сте се опробали и у раду на играном филму *Боје времена*, тако да имате и то искуство.

Играна телевизијска серија коју сам режирао, играни филм који сте поменули, на коме сам био помоћник редитеља, а који је снимљен у италијанско - руско - српској коопродукцији, као и неколико кратких играних филмова које сам радио, науче вас да боље сагледате документарну форму, као што вам и искуство у продукцији документарца помаже да конструктивније решавате редитељске задатке у играној структури. У суштини, режија је режија, без обзира на род којим се бавили. Режију сам уписао, пре свега, желећи да се бавим играним филмом, али већ на другој години студија, када сам се сусрео са режијом документарних форми, спознао сам могућности које редитељу пружа документарни филм да се кроз њега изрази. И, од тада, документарни филм је у фокусу мог интересовања.

Исти, Дејан Петровић

Сценариста сте и редитељ у неколико документарних филмова: *Сан једног лета*, *Дах*, *Рукама кроз живот*, *Линија*, *Последња станица*, *Рестарт*, *Осуђен да буде слободан*, *Исти*. Добитник сте бројних награда и признања за своје дело, од којих је битно поменути *Златни витез* за филм *Дах* у Русији 2001. г., *Бронзани витез* за филм *Сан једног лета* у Русији 2000. г. и још једанпут *Бронзани витез* за филм *Рестарт* у Русији 2015. г., као и златну медаљу Београда за најбољи сценарио на 62. БФДКФ за филм *Рестарт* 2015.г. Какав осећај је допрети до публике која препознаје и високо вреднује идеју, рад и дело једног уметника?

Када снимате филм, не размишљате о наградама и признањима, које су свакако додатни мотив да и даље стварате. Али, награде су релативна ствар и долазе стицајем различитих околности. Оно што је значајније за сваког аутора је реакција публике. Недавно, у новембру, имао сам прилику да на највећем и најзначајнијем фестивалу документарног филма на свету, на ИДФА фестивалу у Амстердаму, премијерно прикажем филм који сам последњи снимео, документарцац *Исти*. Након пројекције, кроз разговор са публиком, директно сам чуо њихове утиске, сазнао да ли и у којој мери се чита филм. Јер, задатак редитеља је да кроз филм пренесе идеју, став, да гледаоца емотивно дотакне и мотивише га да се покрене, промени нешто у свом животу или да сазна нешто више о себи и свету у коме живи. Да ли сте успели у томе, можете знати једино кроз непосредан контакт са публиком.

У својим филмовима, бавите се темама проналажења смисла у животу, борбе за поновно место у сопственом животу, релативности слободе људи и сличним, а то су веома озбиљне и важне теме. На какве људске судбине наилазите трагајући за одговорима на ова универзална питања? Мора ли уметник умети да осети и разуме живот у мноштву облика његовог појављивања? Да ли је то некада исцрпљујуће за Вас? Да ли је и у тој проживљености људских прича и живота лепота Вашег стваралаштва? Јер, претпостављам, нема потпуног задовољства без потпуног давања и предавања.

Радећи на документарном филму, имате могућност да упознате различите људе и њихове судбине, да уђете у просторе у које већина нема прилику, да истражите теме које пожелите, али и да надоградите себе, на личном и професионалном нивоу. Документарни филм не само да оплеменењује гледаоца, већ и нас ствараоце, кроз сам процес настанка филма.

Током истраживања теме за документарцац, учите, кроз разговор са јунацима рушите предрасуде које сте изградили раније. Тако сам, снимајући филм *Исти* у неколико највећих затвора у Србији, схватио да је слобода релативна и да су затворске зидине, које раздвајају осуђенике од нас који смо са друге стране, такође релативан појам. Многи од нас за себе сматрају да су сло-

бодни, а од најранијег детињства мислимо, радимо и говоримо у складу са оним што други очекују од нас. Са друге стране, у затвору сам упознао осуђенике, за које сматрамо да нису слободни, а који су од малих ногу научени да раде и говоре у складу са оним што осећају и мисле.

Ви сте и професор на Академији уметности у Београду, на студијском програму Филмска и телевизијска режија и монтажа и шеф Катедре ТВ режије. У непосредном додиру сте са студентима, будућношћу наше седме уметности. Шта Вам та близина младима пружа? Какве генерације нам долазе? Какве филмове ћемо у будућности гледати?

Студенти, који су млади, креативни и мотивисани да уче, подстичу вас да кроз наставни процес непрестано размишљате и са њима проналазите креативна решења. Не само за њихове вежбе, већ и радећи на својим филмовима, консултујем их. Покушавам да поделим своје виђење и искуство са њима, али и да их научим да послушају друге, своје колеге, пријатеље, суседе.

Поносан сам на своје студенте, на енергију коју у себи носе, али и на резултате које постижу. Пре две године, на додели награда на 62. Београдском фестивалу документарног и краткометражног филма, са једне стране стајао је мој професор, а са друге мој бивши студент. Сва тројица, сада колеге, били смо добитници награда на том фестивалу. То је доказ да се вредности које смо добили од својих професора преносе на млађе генерације, као што ће их и они преносити својим млађим колегама.

Ви сте оснивач и директор Независног филмског центра *Филмарт*, у оквиру кога се реализује неколико пројеката, међу којима и Међународни филмски камп *Интеракција*. То значи да је наш град лети, десетак дана, домаћин најбољим студентима филмске уметности света. Тиме сте допринели промоцији нашег града, али сте и знатно проширили небо над Пожегом. Имамо привилегију да посматрамо процес настанка краткометражних документарних филмова са разним занимљивим темама, као и да их све снимљене видимо у претпремијери, попут оне описане у уводу у наш разговор. Њој следи и премијера у Културном центру Београда, а потом даље путовање до публике широм света.

Шта све интеракција Вама значи?

Интеракција је место окупљања најталентованијих младих филмација, студената филмских академија, из различитих крајева света. На конкурс сваке године се пријави око 150 кандидата, а изаберемо 15 најбољих. Боравак у Србији за њих је незаборавно искуство. Многи од њих се касније враћају у нашу земљу, туристички или као део екипе филма који снимају у нашој земљи. Велики број бивших учесника данас су успешни професионалци у својим земљама. Неки од њих су професори на филмским академијама и *Интеракцију* препоручују својим студентима. Имена наших бивших учесника можете прочитати на одјавним шпицама филмова које гледамо у биоскопима или на ТВ. Чак је једна од учесница кампа Хана Еспиа била у номинацији за награду *Оскар* испред Филипина, и изузетно је успешна редитељка у том делу света. Сећам се да је по повратку у своју земљу, испод фотографије коју је забележила у Пожеги, а коју је поставила на фејсбук, написала: «Ово је најлепше небо на свету!» Управо њен гест на најбољи начин говори о томе како Србију и наш крај доживљавају учесници кампа. Кроз камп, настављамо да доприносимо промоцији документарног филма међу младима и овог краја Србије у свету. Поносни смо да је Министарство културе и информисања препознало значај пројекта и да већ дванаест година подржава наше активности.

Присуство студената из целог света несумњиво доприноси упознавању различитих култура и ширењу разних хоризоната. Тиме се бришу свакако лабаве границе међу нама и потврђује се да уметност нема граница. Међутим, колико енергије треба да бисте организовали овај камп и забавили петнаесторо младих људи и попунили њихово слободно време:

спортским активностима, журкама, излетима? Да ли Вам у томе неко помаже?

Камп је комплексан пројекат, по коме је Србија постала позната међу студентима и професорима филмских школа у целом свету. У Пожеги смо, кроз *Интеракцију*, угостили најзначајније домаће документаристе, од Желимира Жилника, Младена Матичевића, Миле Турајлић, Драгана Елчића, Владимира Перовића и бројних других. Приказани су најзначајнији документарци домаћих и страних аутора. Од 2006. године до данас, на *Интеракцији* је учествовало око 220 учесника и освојено 15 награда на филмским фестивалима за филмове снимљене током кампа.

И све то захваљујући бројним партнерима и донаторима, као и бројним сарадницима, а пре свега Слађани Петровић Варагић, Предрагу Живковићу, Сретену Вуковићу, Милицы Ђорђевић, Милошу Вуковићу, Нађи Лапчевић, Урошу Павловићу и другим. Такође, у реализацију кампа укључени су и бројни волонтери из Пожеге, Чачка и Ужица, који дају посебан значај овом пројекту.

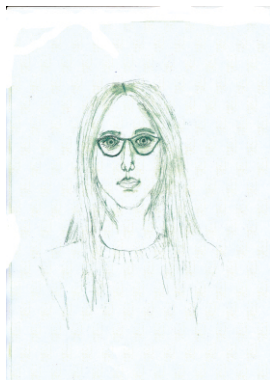
И, на крају, истакао бих петнаесторо младих Пожежана, Чачана и Ужичана који су почели као волонтери *Интеракције*, а данас су студенти режије, камере, продукције, монтаже, глуме на филмским академијама у Београду и Новом Саду. Неки од њих такође су били ученици ОШ «Емилија Остојић». Поносни смо јер је *Интеракција* делимично допринела њиховој одлуци да се у будућности баве филмом.

Фотографије: Милица Ђорђевић

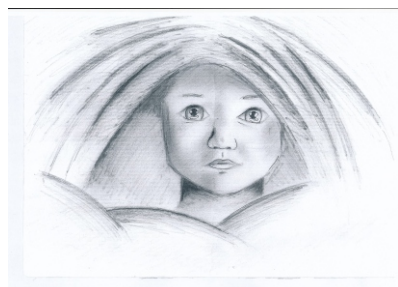
Нина Цвијовић VII 3

Александра Филиповић VII 2

Дуња Смиљанић VII 2

Ана Шојић VIII 2

Јана Никитовић VIII 1

Растко Пешић V 3

Марко Павловић VII 1

Ања Тамбурић VIII 3

Милица Брадоњић VIII 3

Вељко Петровић VII 1

Огњен Дабић VI 3

Мина Ерић VIII 3

Александра Филиповић VII 1

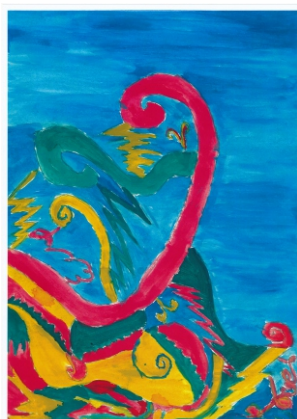
Марија Ристовић V 2

Јован Луковић VIII 2

Николина Младеновић IV 2

Милица Новитовић VII 1

Дуња Брашанац VI 4

Ђурђија Чанчаревић V 1

Ива Аврамовић IV 2

Марија Живановић VI 2

Душан Кокоровић IV 2

Емилија Стоковић III 3

Милица Симеуновић III 3

Милица Сарић III 3

Наташа Зарић V 3

Сара Милчановић V 4

Јана Бурлић III 1

Дуња Черњански V 4

Павле Јордовић III 2

Николина Ђедовић V 2

Вукашин Весовић III 3

Матеја Лађевац II 2

Николина Младеновић IV 2

Маја Павловић V 1

Марија Синђелић III 1

Марко Ђорђевић III 1

Нађа Николић V 2

Снежана Лазаревић V 4

Драган Ојданић V 4

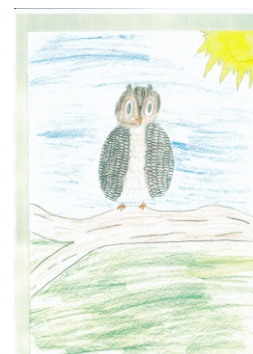
Невена Филиповић V 4

Емилија Шкрбић V 3

Мира Николић V 3

Зорана Петровић V 4

Маша Матијевић V 1

Нађа Марић III 3

Јована Николић II 2

Тијана Томић V 4

Василије Мијалков V 3

Живот је чаробан и тајанствен сан, Вилијем Саројан

Шта је живот? Да ли је то оно што нас боли и подсећа на тешке тренутке? Или нешто што нам је неко подарио? Заузврат, ми ћемо неговати и чувати тај поклон.

Живот је пун мистерија, а он је и сам тајна коју нико никада неће знати да нам исприча, да нам шапне. Да ли сте икада размишљали о томе да је живот сан? Ако јесте, ко нас то сања? Да ли ће се икада пробудити? Ако се пробуди, хоћемо ли ми нестати? А, у ствари, ко смо ми?

Али, хајде да мислимо о лепоти живота. О путовањима, песмама, животињама... Живот је пун лепих ствари које још нисмо открили. Причамо само о ономе што живот јесте, али - шта није? Па, није новац, није свађа, није хладноћа у нашим срцима и душама. Ма, хајде, када сте последњи пут шетали шумом, хранили птице, градили кућицу на дрвету? Зашто пропуштамо те лепоте, зашто смо заробљени у кућама? Не пропуштајте то искуство. Јер, кад - тад, може по нас доћи највећи непријатељ живота - смрт. Јер, живот не траје вечно.

Уживајмо у животу, јер живот је после породице најважнији. Размислимо и одлучимо.

Ирена Вајовић VI 2

Књижевно дело које ми је помогло да научим...

Роман *Робинзон Крусо* био ми је веома занимљив, и у читању сам заиста уживала.

Шта ми је то овај роман помогао да научим? Прво што ћу рећи је БОРБА, јер се Робинзон, после потапања брода, као једини преживели члан посаде, нашао на пустом острву. Много година је водио борбу за преживљавање и на крају је изашао као победник.

Научила сам и да никада НЕ ОДУСТАЈЕМ, да морам бити сналажљива, храбра, да не губим наду, да маштам... Да маштам, као што је Робинзон маштао да оплови цео свет. Једног дана, његови снови постали су стварност, а и моји ће.

Научила сам да треба ВЕРОВАТИ у себе. Читајући роман, дивила сам се како је Робинзон искористио знање и вештину када је од коже направио одећу и обућу, од камена оштре ножеве, од дрвета лук и стреле... Кроз цео роман, дивила сам се Робинзоновој памети, храбрости и доброти.

Млада сам и мало наивна, баш као што је и Робинзон био, али је израстао у веома сналажљиву и одговорну особу. Схватила сам да увек морамо слушати савете старијих, да богатство и новац ништа не вреде, а да мале и безначајне ствари могу много вредети. Када човек нешто изгуби, тек тада схвати колико је то истински вредно.

Тијана Томић V 4

Прозор моје собе налази се на трећем спрату. Довољно да видим свет.

Погледате кроз мој прозор и видите педесет кућа. Ви видите куће, а ја видим пријатеље, који стоје један поред другог и не померају се. Ту су вечно. Сви они су различити, али једна ствар их повезује, а то је што људима представљају дом. Погледате мало ниже и видите дрвеће. Зашто дрвеће? Шта ту може да се види осим оголелог грања? Али, дрвеће није оголело, оно је само старо, и ништа више. То дрвеће чека дан када ће умрети, то дрвеће чека дан када ће се поново пробудити. Сада погледате у висину, и видите птице. Оне чекају да их неко види да би урадиле нешто сјајно или смешно. Када скренем поглед и одем, те птице ће ме тражити, па кад се вратим, затећи ћу их на мом прозору. Само су мене чекале, мој поглед.

А када падне ноћ и тако гледам кроз мој прозор, прво што ћу видети су звезде. Те мале сијалице. Како их гледам, све више имам осећај да могу да их дотакнем, одлетим, да их ухватим и сачувам кад се вратим. Знам да то не могу, али не бринем, јер волим тај осећај.

Прозори нас повезују са осталим светом. Да их нема, ми не бисмо могли да гледамо у даљину, не бисмо могли дубоко да размишљамо, не бисмо могли да упознамо људе и видимо све лепоте света. Поглед са мог прозора је поздрав свету.

Николина Ђоновић VI 2

Поглед са прозора моје собе

Једног хладног јутра, приметила сам да је време облачно као да ће истог часа пасти киша. Знала сам да је стигла јесен. Села сам поред прозора и замислила се. Тада баш и нисам знала о чему размишљам.

Поглед са прозора моје собе тог јутра био је величанствен. Видела сам како се жути листићи одвајају од својих крошњи, како је трава пуна свеже росе, која је по себи имала невидљиве бисере. Затим, у даљини, куће тамних кровова. Облаци нису били расположени и почели су да роне своје крупне сузе. Напунили су баре по којима деца скачу у својим гуменим чизмицама.

Тамна завеса туге. Залеђени сунчеви зраци теше тужне облаке. Још мало, па ће тамна завеса нестати и стићи ће нам дуга, хладна зима.

Николина Јовићевић VI 2

Искрено о себи

...Волим да упознајем нове људе. Увек сам ту за породицу и пријатеље. Обожавам да путујем. Када путујем ноћу, волим да гледам тамноплаво небо са милион звезда које плешу по њему. У слободно време, читам књиге. Волим дуге шетње поред мора са људима који су ми драги. Од спортова, посебно ми је занимљиво пливање. Омиљено ми је да пливам у реци и слушам како она тихо жубори. А не волим намргођене људе, лажи и неостварена обећања.

Имам велике плаве очи које су прочитале много књига, виделе много звезда, упознале много људи и које једва чекају да виде и упознају још много тога.

Невена Филиповић V 4

ПУТОВАЊЕ У ФРАНЦУСКУ

Од тренутка када смо сазнали да идемо у Француску, једва смо чекали дан поласка.

Кренули смо ка Београду на Аеродром «Никола Тесла» мало после поноћи. Као и цео боравак у Француској, и боравак на аеродрому створио је у нама лепе успомене. После два сата лета авионом, стигли смо у град светлости, Париз. У Паризу смо провели прелепа два дана, видели Ајфелов торањ, возили се метроом, били на Монмартру и прошли кроз раскошни музеј Лувр. Након два проведена дана у чаробној француској престоници, упутили смо се ка Лиможу. У Лимож смо стигли након нешто више од четири сата, а тамо смо се срели са до тада нама непознатим начином живота; били смо смештени у породице и свако је имао прилику да проведе викенд на различит начин. Неко је обилазио Лимож, неко је ишао у авантура парк, а неко на Фолклорни фестивал. Када смо се поново видели, свако је имао нешто да исприча.

После викенда у Лиможу, у понедељак смо кренули ка кампу у Мешеру. До кампа смо веома дуго путовали, а у аутобусу смо имали прилику да се упознамо са аниматорима и децом са којом смо тамо проводили време.

Када смо стигли у камп, најпре су нас поделили у бунгалове. Дечасти су били у једном, а девојчице у другом. Већ првог дана ишли смо на плажу и имали прве активности. Активности су за циљ имале дружење деце различитих националности, вероисповести, из различитих земаља. Свака активност била је занимљива на неки свој начин. Веома смо се зближили са свима које смо тамо упознали и растанак нам је тешко пао. Овај одлазак, осим што нам је донео феноменална и незаборавна искуства, зближио нас је како са децом коју смо тамо упознали, тако и нас који смо кренули из Србије, јер смо упознали пријатеље које ништа не може заменити.

Марта Весовић и Мина Лукић VII 1

ТАЈНА И ШАПАТ МАСЛИНОВЕ ГОРЕ ГДЕ СТОЛУЈЕ СТАРА МАСЛИНА

Живим безбрижно и срећно детињство, окружен љубављу и пажњом родитеља, нежношћу баке и деке. Дружим се са својим вршњацима, радујем се сваком свитању новог јутра и дану који ће донети нешто ново, још увек неиспитано.

Растем! Али, постоји нешто што ме понекад узнемири, заплете моје мисли као у паукову мрежу и прекине ме да досањам свој започети јучерашњи сан.

Сећам се детаља из најранијег детињства када сам са дечацима из моје улице шутирао малу, шарену лопту по којој су били јунаци из цртаних филмова. Још тада се у мојој дечјој главици јавила мисао... *ЈА, ПОЗНАТИ СПОРТИСТА*, мада значење те речи тада нисам схватао.

Када сам одрастао, мисао водиља је била јаснија, оштрија, разумљивија.

Данас, као четрнаестогодишњак, пред собом видим свој циљ. Мама ме шапат маслинове гранчице, некада тиши, некада јачи, али увек чујан, даноноћно присутан. Следим га и преда мном су отворена врата на која улазим у свет славе и уписујем своје име у свет спорта.

Већ сутра чека ме стварност. Ту су школске обавезе, дружење, тренинзи, који могу да буду напорни, али не одустајем. Шапат маслинове горе за трен се утиша, а онда се поново јави, гласнији и примамљивији. Ја као путујем у далеке земље, доживљавам успехе, слушам овације и подршку публике.

Сигуран сам да ћу једнога дана стићи тамо, далеко, где столује стара маслина.

Милош Тановић VII 1

ЗАНИМЉИВ ДОГАЂАЈ

Увече, када легнемо, замолим баку да ми исприча неке доживљаје из свога детињства. Она се живо сећа раног детињства и има пуно догодовштина којима се данашња деца не могу похвалити. Овако ми је причала моја бака...

Живела сам у селу Скакавци, смешеном у планинској заравни, испод Дивчибара. Село је тада било пуно деце, оваца и крупне стоке. Деца су устајала рано, у зору, пре него што јако огреје сунце, да би се стока напасла. Обично се сакупе сва деца из села и потеряју своја стада у државно имање, које је било свима доступно. Друштво је било врло занимљиво и то смо сви једва чекали. Играли смо се клиса, жмурке, кликера, јурке и чега још...

Десио се, једнога дана, да сам ја сама отерала своје овце и чувала их на Малој пољани, пашњаку државног земљишта. Дан је био сунчан и пријатан. Негде око подне, почели су да се навлаче тамни облаци. Небо се замрачило и почела је грмљавина. Овце су се збиле у гомилу и сакриле у бориће.

Ја сам се сетила речи свог учитеља, да када загрми, никако не бежимо под дрво, већ да легнемо у неку удолину. Изашла сам на оголену косу падину, нашла једно удубљење и ту се склупчала. Недалеко од мене, наред тог пашњака, израстао је борић. Био је млад, али закржљао и крив. Муње су севале, громови пуцали и киша је падала као из кабла. Ја сам дрхтала као уплашени мишић, али сам себе храбрила мишљу да гром неће пуцати близу. Од учитеља смо сазнали да смо безбедни ако успемо да избројимо до три од појаве муње. Тада гром гађа негде далеко. Ја сам све тако бројала до три и радовала се што сам успела.

Одједном, одјекнула је таква експлозија да сам ја онемела. Нисам смела да подигнем главу, само сам затворених очију покушавала да покренем ноге или руке, али то је било узалуд. Олуја је почела да пролази, киша да престаје и, кад сам била сигурна да више не грми, подигла сам главу и испред себе угледала несрећни борић како гори. Гром га је расцепио на два дела и оба савио ка земљи. Размишљала сам о речима мога учитеља и била му бескрајно захвална на корисним саветима и лекцијама из живота.

Са оближњег брежуљка чула сам очајничко дозивање моје мајке, која је наслутила да се у мојој близини десио удар. Ја нисам могла да се јавим јер сам престала да говорим. Знала сам да ће мајка пресвиснути ако се не јавим, па сам последњим атомом снаге успела да подигнем руку и да јој дам до знања да сам жива. Раздаљина између нас ваздушном линијом била је мала, али да стигне до мене, требало је да пређе два потока, неколико увалица, два- три брдашца, да прескочи преко комшијске жице и да се успење на Малу пољану. Моја мајка је просто долетела до мене. Снажно ме је грлила и захваљивала Богу што сам жива. Мајчин загрљај ми је отерао сваки страх и улио снагу, тако да сам ја проговорила и испричала јој како се то десило.

Ово је само једна од многих прича из детињства моје баке.

Замолила сам моју баку да све њене приче забележимо и отргнемо их од заборавља.

Марта Вучинић VI 4

Ива Младеновић III 3

Јесен већ увелико шета нашим крајем. Златним прахом посула је природу.

Емилија Стоковић III 3

Октобар се занео играјући се својом палетом.

Филип Ђедовић III 3

На дрвећу се њишу златни дукати.

Немања Ђоковић III 3

На гранама трепери још понеки листић који ветар није успео да одува.

Стефан Ковачевић III 4

Са дрвећа опада увело лишће. Ветар га разноси и са њим се поиграва. По сивом небу плове тмурни облаци, а крупне капи кише добују по крововима кућа.

Емилија Мићовић II 2

Чизмице и кишобран су ме дозивали... Обух чизмице, отворих кишобран. Испред врата остала сам слеђена: моје дрво вишње било је голо, ветар је одувао његов капутић и од њега сашио простирку на којој су се животиње радо дружиле.

Тамара Драшкић IV 2

Све је мирно и нестварно. Шетачи замишљени, гледају наоколо. Размишљала сам о том нестварном миру у парку, о прелепим бојама и сликару чаробњаку који их је просуо.

Уна Арсић III 4

Пуно је опалог лишћа, па изгледа као да ходам по шареном ћилиму који шушти под ногама.

Јана Бонцулић III 4

Док корачам, лишће шушти под ногама и као да ми нешто шапуће.

Филип Ђедовић III 3

Под ногама ми шушти најразнобојнија јесења слика.

Тодор Милутиновић III 3

Дворишта су украшена прелепим јесенкама, које одолевају хладном и кишовитом времену.

Тодор Милутиновић III 3

Нађа Димитријевић III 3

Милица Сарић III 3

Бојама јесени...

Немања Недовић III 1

Када јесен проспе кишу по шареном дрвећу, осећа се посебан, магичан мирис.

Марко Прокопијевић II 2

Покушава и Сунце да види чуда јесени, али облаци као завеса скривају прелепу слику.

Марко Прокопијевић II 2

Сада ми пуно прија када мајка ујутру наложи ватру. Волим да је слушам док пуккета.

Филип Ђедовић III 3

У току ноћи, парк ће постати таман и тих, а када сване нови дан, јесењим сунцем обасјан, чуће се весела дечја игра и видеће се ужурбани пролазници.

Стефан Ковачевић III 4

Мој град је најлепши у јесен.

Михајло Јеремић III 3

Како ли је овде тек лепо ноћу када засијају звезде?

Тара Марјановић III 4

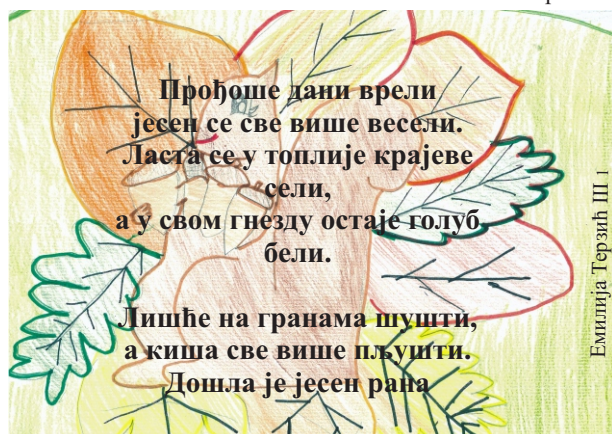
Ласта у белим облацима лети, да ли ће, или неће у мали град да слети?

Голе гране остале без капута, а мала веверица парком лута.

Хладна киша жуто лишће кваси, сунце изађе где год да си!

Хладне ноћи владају док досадне кише падају.

Софија
Николина
Кристина

Емилија Терзић III 1

Зимска чаролија

Најлепше у нама казујемо стиховима..

У цик зоре
мраз је нашарао старе прозоре.

Из собе пуне жара
посматрам како зима нову слику ствара.

Испод крова старе куће
не чује се цвркул птица
кров је дом снега и леденица...
Марко Радић

И магла је нестала,
тишина је престала,
почео је зимски дан
као леп сан...

Зора руди, дан се буди,
игра се зима нашим јутрима.
Николина Дабић

На прозору је процветао ледени цвет
пахуља нежних посматрам лет.

Све је бело, све је бело,
бела река, бео брег,
тихо сипи први снег...

Ујутру ја се будим, и гледам
снег пада, кров је бео, леден.
Јован Стојановић

Чим је зора зарудела,
децу је пробудила.
Зорана Петровић

Завршила се јесен,
пао је и последњи кестен.
Ена Станковић
Андријана Марковић

Бела пахуља балерина игра...
Олга Стојановић

Ласте давно отишле су
и ждралови неки дан,
све се спрема да утоне
у дубоки зимски сан.

Напољу никога нема,
само густа бела магла.
Цео град прекривен је белим,
белина је украсила наш град.
Тамара Белинцан

Предивне пахуље заледиле су наше прозоре,
а млади месец журно бежи од зоре.
Снежни прекривач прекрио је кровове,
деца за игру и грудвање спремају ровове.

Стари мачак поред пећи
тражи своје место,
топло му је и удобно,
не излази често.

Јутро је. Зима. Свуда белина.
Снег покрива брег.
Тијана Јанковић

И док сунце јутарње обасјава тај приказ бели,
свако дете још по неку нову жељу жажели.
Да у чаробној ноћи, добри деда са севера дође,
да нам свима наредна година буде мед и слатко грожђе.
Дуња Черњански

Само деца радују се
пахуљама снега,
биће грудви и санкања
са великог брега.
Катарина Луковић

Свуда је снег.
Пахуље беле прекриле су брег.
Ветар благо полако дува, да
нове беле хаљине са гранчица не одува.
Мир и тишина,
само врапчићи веселу песму поје.
Зима, зима, ето, то је.
Невена Филиповић

Куће украшене лампицама разним,
док је двориште као у бајци.
Снежана Лазаревић

Освануло бело јутро,
забелео свуда снег,
прекрио је све кровове,
прекрио је читав брег.

Зима, оштар мраз побрао зелено лишће.
Тек понеки шум ветра који продува
кроз оголено грање, испуњава тишину.

Иза планина, провирује сунце пуно сјаја
и светлости, да нам ове тмурне дане обасја.

Веје снег, деца се санкају, све се бели,
Радујемо се сваком дану због игре, дете вели.

Снежно јутро заменило
јучерашњег сунца сјај,
сад се бели цело село,
сад се бели и мој крај.

Вредни петао поранио, да би
обавестио све о новом јутру
и новом зимском дану.

Са брежуљка смех и граја
одзвањају на све стране,
деча радост свуд се чује,
смех и шала и грудвање.
Невена Смиљанић

У даљини чује се снажан пуцањ
ловачких пушака, понеки звиждук ловца
који пушта своје дивне псе.

Сигла је зима и веје снег,
пахуље беле прекриле брег.
Драган Ојданић

Месец и звезде угасили своје ноћне лампе
и полако се склањају са неба
препуштајући сунцу власт.
Матија Антовић

АЛА ЈЕ ЛЕП ОВАЈ СВЕТ?

Велик је овај наш свет,
али, да ли је стварно леп?
Све зависи какав је дан,
да л' кишовит или сунчан.

Ако је киша- све је сиво,
севање доноси страхове разне,
када напољу пљушти, никоме није мило,
ни када су улице празне.

Када је сунчано, онда је све лако,
деца се играју - само тако!

И када је страشان овај свет баш,
нема везе - ипак је наш!

Тамара Драшкић IV 2

БИО ЈЕ ТО 8.МАРТ

Била сам узбуђена и једва сам чекала да кренем у школу.

Када сам стигла, ипак није било тако. Угледала сам дечаке како вичу на сасвим недужну девојчицу. У том тренутку срце је престало да ми куца. Цвеће које ми је било у руци било је за учитељицу, нисам била спремна да га дам. Оставила сам га на њеном столу. Ипак сам одлучила да будем мало сама. Када сам се вратила, имала сам шта да видим, сломљено цвеће бачено на под. Проливала сам сузе које су ми давале наду да ће све бити у реду.

Сишла сам и почела да тражим учитељицу. Силазећи, видела сам свој сломљен кишобран, који су сломили ти исти дечаки. Тада сам схватила да ту нема назад.

Шта сам могла, само да сломљеног срца седнем у своју клупу.

Катарина Јовановић IV 3

ДА ИМАМ МОЋ...

Једне вечери, моја рука је засијала и магично проговорила. Рекла ми је да је чаробна и да ће до јутра моћи да испуњава моје жеље.

Била сам зачуђена, али сам ипак нешто пожелела. Прва жеља ми је била да сви буду срећни у својим домовима и да не размишљају ни о каквим проблемима. Друга жеља ми је била да паркови буду пуни деце и дечје граје. Трећа, уједно и последња, да на Земљи влада пуно љубави.

Од тада, Земља је постала другачије место. Сви су били сложни, весели и задовољни.

Моћи су нестале, а ја сам била захвална на дивним испуњеним жељама.

Нађа Марић III 3

ДА ИМАМ МОЋ...

Ми деца имамо много жеља. Неке од њих се могу остварити, неке не могу. О остварењу неких жеља можемо да маштамо. Сва деца то и раде.

Једном сам маштао да имам черобни штапић. Уз његову помоћ, могао бих да остварим све своје жеље. Своју собу бих напунио најнеобичнијим играчкама. Имао бих најинтересантније књиге. Путовао бих где год пожелим. А онда сам на телевизијском програму чуо да постоје деца која су веома сиромашна и која немају шта да једу. Тада сам схватио да су моје жеље нескромне. Сада маштам да уз помоћ чаробног штапића помогнем тој несрећној деци. Када би се само те моје жеље оствариле... Ваљда чаробни штапић то може. А како га пронаћи?

Мислим да свако од нас може пронаћи чаробни штапић. Треба само да буде поштен, вредан, упоран и хуман.

Немања Ђоковић III 3

ТАЈНА И ШАПАТ МАСЛИНОВЕ ГОРЕ ГДЕ СТОЛУЈЕ СТАРА МАСЛИНА

Понекад морате да одморите очи од свакодневног живота и да размислите о стварима, а место где то ради један писац је стари маслињак.

Он увек седне покрај маслине која беше прва засађена. Недалеко од маслињака тече чиста река где ласте не оклевају да слете, а великодушни писац увек има мрвице хлеба за њих. Покрај реке је велики храст, а на њему, на највишој грани, бораве мама ласта и њени птићи, све док не дођу хладни дани. Писац свакога дана долази у маслињак и диви му се целе године, али највише воли пролеће, када му се враћа друштво птица, јер, као и сви људи, не воли да буде сам. И све ово би личило на дивну слику у раму да нема једне «ситнице»- писац птицама даје храну, а оне му заузврат причају шта су све на својим путовањима виделе. И тако - њихова прича, њихова машта и зрно магије, стварају дивне бајке у којима уживају сва деца света.

Само, пссссст! То је тајна.

Тамара Драшкић IV 2

КЊИГА

Хелена Јанковић V 1

Књига је човеков
најбољи пријатељ.

Свакога дана
узимам је на длан
и сањам
чудесан сан.

ЗВЕЗДА И МЕСЕЦ

Када останем сама,
књига је ту,
да не буде тама.

Када сунце очи склопи,
Месец се по небу шета,
И са звездом он се стоји,
Тад најлепши цвет процвета.

Друг је једно,
а књига је друго.
Друго је слово,
а једно је оно.

Тако месец небом шета,
И са звездом сваком гори,
Да се небо не угаси,
Док се сунце не пробуди.

Која год књига била,
она је за мене мила.
Ива Младеновић III 3

Бојан Лијескић III 1

Александра Радивојевић V 2

Мрвице лепог

29

ИМА НАДЕ

Треба погледати пса или мачку,
како растерећено спавају на кревету,
или пред вратима.

Као да је читав свет њихов!
Увек спремни да нам се баце у загрљај.

Треба видети гробља и породилишта.
Вечиту тугу и радост.
Живот се свакако наставља.

Кристина
Мићић IV 2

БЕЛО МЕЧЕ

С прозора гледам дивно вече
на коме скаче бело мече.

Сви гледају како мече бело стоји,
а од сјајних звезда се кроји.

Док сви гледају очи његове,
ја гледам реп од звезде Северњаче

ЉУБАВНИ РАСТАНАК- наставак песме

Што пут морнарима покаже
и никада не лаже.

Зато, кад немаш да радиш шта,
посети вече и бело мече.

Ива Аврамовић IV 2

Александра Радојичић V 4

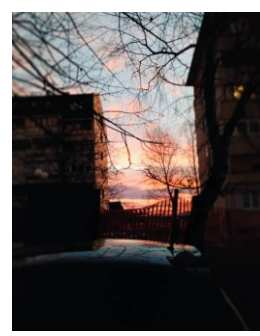
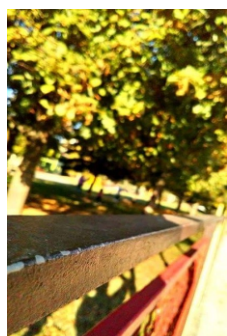
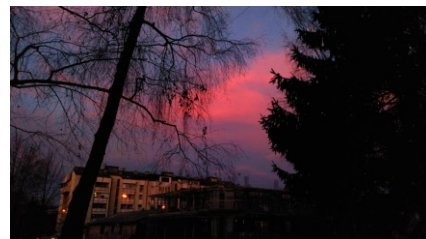
Милош Тановић VII 1

Зорана Петровић V 4

Два цвијета у бостану расла:
плав и зумбул и зелена када.
Плав и зумбул оде на Дољане,
оста када у бостану сама.
Поручује зумбул са Дољана:
«Душо моја, у бостану кадо,
како ти је у бостану самој?»
Одговара из бостана када:
«Што је небо- да је лист 'артије,
што је гора- да су калемови,
што је море- да је црн мурећеп,
пак да пишем три године дана
не би' моји' исписала јада!»
А на то ће ђувегија зумбул:
«Верна љубо, из бостана кадо,
ја се молим сунцу што нас грије,
па погледам небу под облаке,
не би ли нас оно саставило...
и мени је данак ко година,
о, осташе моја уста пуста,
пусто срце увену за тобом!»

Снежана Мијаиловић VII 2

Од Фотографске секције на дар

Данило Мићић VI 2

Гласам за...

Ученички парламент и Вршњачки тим

И ове школске године у нашој школи успешно раде Ученички парламент и Вршњачки тим.

Ученички парламент чине по два представника свих одељења који су изабрани гласањем на часовима одељењског старешине сваког одељења. Ученички парламент има свој план рада, који се састоји од веома занимљивих активности.

Оснивачка седница Ученичког парламента одржана је у понедељак 16. октобра 2017. године. Тајним гласањем, за председника је изабран Никола Пејовић VIII 1, а за заменика председника Марта Весовић VII 1.

У Вршњачком тиму су по два представника из VII и VIII разреда матичне школе. Циљ рада Вршњачког тима је активно учешће у садржајима везаним за превенцију насиља у школи, професионално информисање, као и развијање пријатељства, толеранције и хуманих вредности. Чланови Вршњачког тима су комуникативни, креативни и толерантни, воле тимски рад, стварају позитивну атмосферу у својим одељењима и мотивисани су за решавање конфликтних ситуација, како у свом одељењу, тако и у другим одељењима где посредују у решавању свих врста сукоба.

Од многобројних, до сада реализованих заједничких активности Ученичког парламента и Вршњачког тима, издвајамо обележавање Светског дана толеранције, израду *Азбучника ненасиља* и предлога Правила правила понашања за ученике, наставнике и родитеље.

Сигурни смо да ће и ове школске године представници Ученичког парламента и Вршњачког тима својим активностима допринети успешном раду наше школе.

Чланови Ученичког парламента су:

- VII 1 Милица Новитовић, Марта Весовић,
- VII 2 Анђела Грбић, Валентина Рабасовић,
- VII 3 Нина Цвијовић, Теодора Марковић,
- VII 4 Милица Јанковић, Ирина Петровић,
- VIII 1 Софија Милаковић, Никола Пејовић,
- VIII 2 Ана Шојић, Страхиња Милић,
- VIII 3 Милош Ракић, Стефан Младеновић,
- VIII 4 Матеја Ристановић, Анђела Продановић,
- VIII 5 Андријана Лековић, Маја Николић,
- VII Прилипац Нађа Филиповић,
- VIII Прилипац Бисерка Стиковић,
- VII Средња Добриња Адам Малопарац, Теодора Ковачевић,
- VIII Средња Добриња Александра Јованчић, Ивана Лађевац,
- VII Роге Обрад Вукашиновић, Данијел Вучковић,
- VIII Роге Нађа Вукашиновић

Чланови Вршњачког тима су:

- VII 1 Мина Лукић и Магдалена Андрић,
- VII 2 Ђорђе Новаковић и Валентина Рабасовић,
- VII 3 Кристина Михаиловић и Кристина Ковачевић,
- VII 4 Ива Јеличић и Саво Ђорђевић,
- VIII 1 Софија Милаковић и Лука Јеремић,
- VIII 2 Сара Милијановић и Борис Јованчић,
- VIII 3 Милица Брадоњић и Сара Раковић,
- VIII 4 Тијана Пантелић и Стефан Ћеранић,
- VIII 5 Кристина Радојевић и Бојан Радић.

КО? ШТА? КАКО? ЗАШТО? или ЗА РАДОЗНАЛЕ

Вредни чланови Ученичког парламента и Вршњачког тима анкетирали су ученике разредне и предметне наставе са жељом да сазнају колико су информисани о неким важним питањима везаним за нашу школу и за школство уопште.

Случајно одабране ученике и заинтересоване да учествују у анкети питали су:

Зашто се 8. новембар обележава као Дан просветних радника?

Када је саграђена зграда ОШ «Емилија Остојић» у Пожеги?

Ко је Емилија Остојић по којој наша школа носи име?

С обзиром на то да је веома мали број ученика знао одговоре на ова питања, за читаоце *Сничка* прикупили смо податке везане за анкетна питања.

*Од како је далеке 1962. године у Индији установљен Дан учитеља, готово све државе света прихватиле су ову идеју и у својим календарима определиле један дан за своје учитеље, наставнике и просветне раднике уопште. Код нас је крајем прошлог века дан рођења Вука Карацића одређен за празник просветних радника. Обележава се радно.

*Зграда ОШ «Емилија Остојић» у Пожеги изграђена је 1911. године и до 1956. у њој ради нижа реална гимназија, а од 1. септембра 1956. са радом наставља осмолетка, која касније добија назив Основна школа. Због повећања броја ученика, Школа се 1960. године дели на Прву и Другу основну школу, да би 1963. решењем СО Пожега Прва основна школа добила назив ОШ «Емилија Остојић». Године 1965. припојене су јој основне школе из Прилипца и Јелен Дола, а 1981. школе из Средње Добриње и Рогу.

*Емилија Остојић, по којој наша школа носи име, млада је скојевка рођена 1918. године у Субјелу код Мушића. Основну и средњу занатску школу завршила је у Пожеги. Од самог почетка Другог светског рата, активан је учесник народноослободилачке борбе заједно са своја три брата, оцем, сестром и зетом. Убијена је 12. октобра 1944. године.

Припремила Милица Тошић Рудић, психолог.

Азбучник ненасиља

31

А Алтруизам

је несебичност, начин осећања, мишљења и понашања, коме је циљ помагање другима. То је супротност себичности или егоизму. Алтернатива агресији, насиљу и конфликтима.

Д Другарство

Нема човека који је поделио своју радост са пријатељем, а да се није још више радовао, као што нема човека који је поделио своју тугу с пријатељем, а да није мање туговао.

З Загрљај

Нека овај начин изражавања пријатељских осећања преузме доминацију коју су имале свађе, увреде, конфликти и насиље.

Л Лепота

Лепе ствари стичу се напорним учењем, а ружене се стичу без труда, саме од себе. Декарт
Иако путујемо целим светом да нађемо лепоту, морамо је носити у себи. или је нећемо наћи. Емерсон

Н Нежност

Нежност може живети само у окружењу нежности. Роберт Вилсон

Р Реч

Свака изговорена реч носи неку поруку... Нека ваше поруке буду лепе и подстицајне.

Ћ Ћаскање

Препоручен начин комуникације са пријатељима у личном контакту (што више), електронским или виртуелним путем (што мање).

Х Хуманост

Обједињује осећајност, љубав и наду. Будите хумани, дарежљиви, ширите љубав, позитивну енергију и само једним осмехом улепшајте туђи, а тако и свој дан.

Ч Човек

Не морате бити бољи од других, будите само најбољи што можете. Душан Радовић
Ход доброг човека не оставља лоше трагове. Лао Це

Б Безбедност

Стварање услова у коме ће се сваки ученик у школи осећати сигурно, безбедно и заштићено, идеал је коме тежимо.

Ђ Ђачки парламент

И ти имаш прилику да се чује и твој глас кроз рад ове ученичке организације. Улога Ученичког парламента је значајна за школски живот зато што подстиче сарадњу међу ученицима, као и ученика са наставницима, Управом школе, Саветом родитеља и Школским одбором.

И Извини

Када сте последњи пут изговорили ову чаробну реч? Покушајте... Није тешко!

Љ Љубав

Није важно шта и колико радиш, већ је важно колико љубави уносиш у оно што радиш и колико то дарујеш другима.

Не можемо сви чинити велика дела, али можемо чинити мала дела са великом љубављу. Мајка Тереза

О Оптимизам

Оптимизам је позитивно гледање на свет и склоност особе да очекује најбољи исход. Испуњеност надом и уздање у успех.

С Слога

Слогом расту мале ствари, неслогом се и највеће распадају. (народна пословица)

У Уважавање

То је позитивна одлика понашања према другим особама, нарочито с обзиром на њихове квалитете или углед. Уважавање (поштовање) се мора дати или примити. Може се заслужити током времена. Поздрав је кратки ритуал који изражава поштовање, пријатељство или добре жеље при сусрету.

Ц Циљ

Оно чему тежимо и стремимо, према чему управљамо сваки свој напор и мисао. Наш циљ и наша визија је безбедна школа у којој ће се комуницирати говором пријатељства и језиком сарадње.

Ш Шанса

Шанса значи срећан или повољан случај, вероватноћу или добар изглед за успех. Свако има право на шансу, али је сви не искористе.

В Вршњачки тим

То је привилегована група ученика које су њихови вршњаци изабрали да активно раде на превенцији насиља и ненасилном решавању конфликта.

Е Емпатија

Емпатија или *како би вам било у туђој кожи* је слушање главом и срцем. Представља способност доживљавања осећања и доживљаја друге особе као да су наши сопствени, и спремности и способности да уђемо у свет друге особе и тако разумемо њене проблеме и поступке, али и да пренесемо наше разумевање тој особи.

Ј Јединство

Будимо јединствени у настојању да насиље потпуно уклонимо из наше школе.

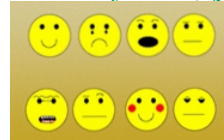
Г Галантност

Подразумева мирно и уздржано понашање, добро васпитање, учтив и смислен говор. Галантан човек је борац за добро речима, не оружјем. Бити галантан је угледна ствар... и јако ретка данас.

Ж Жеља

У животу можете добити све што пожелите ако довољном броју људи помогнете да добију оно што желе.

К Комуникација

М Мотивација

Увек ће постојати ствари које нећу моћи урадити, али ћу увек бити довољно мотивисан за оне ствари које ми иду од руке.

П Поверење

Свој однос са људима треба градити на поверењу, али стрпљиво и полако. Веома је важно имати у свом окружењу особу којој верујемо и са којом можемо поделити своје стрепње, тајне, радости и туге.

Т Толеранција

Прихватање и сарадња са особама које не мисле на исти начин, имају другачије ставове или се по неком другом основу разликују од нас. То је свесна одлука да се поступи ненасилно и уздржано.

Ф Fair play

Широм света познат и разумљив концепт, који своје порекло вуче из спорта. У преводу значи «поштена игра» и има значење поштовања других и поштовања правила, на спортском терену, у послу, такмичењу и животу уопште.

Ц «Цак за ударање»

Препоручујемо га као једно од средстава за ослобађање нагомилане негативне енергије и осећања беса и гнева.

Припремила: Милица Тошић Рудић, психолог

У оквиру часова додатног рада из техничког и информатичког образовања, од 2014. године наши ученици вредно раде у области роботике *РОБО - ИНТ*. На почетку школске године, установљен је план рада, који обухвата различите теме и наставне садржаје. Једна од тема је и РОБОТИКА.

Ученици ове школе издвајају се као једини у Златиборском округу који су укључени у додатни рад из роботике, почевши од 2013. године.

Циљ овог рада је учешће на такмичењима новијег датума *РОБО - ИНТ* корак у будућност.

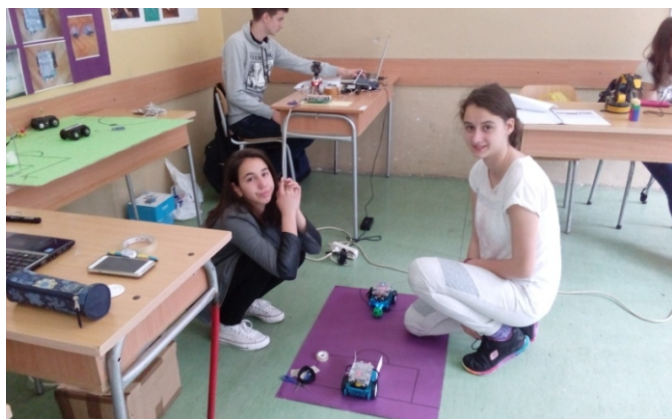
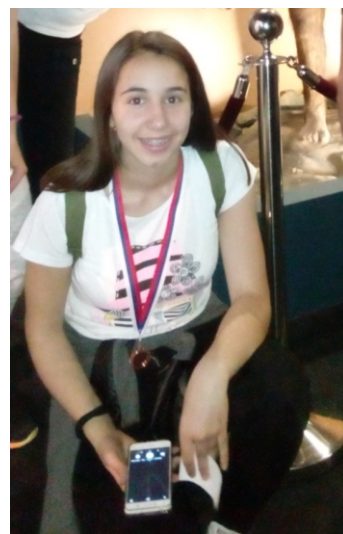
Роботика иде у корак са предметом нових дигиталних технологија. У свету, све је више иницијатива да се роботика изучава у школи.

Роботика и интерфејс технологија представљају пут у будућност и време које стже крупним корацима у све школе у Србији. Живимо у времену будућности аутоматике, роботике и информационих технологија.

Наше прво учешће на *РОБО - ИНТ* датира школске 2013/ 2014. године, и било је веома успешно и запажено.

Дана 13.5.2017. године одржало се Републичко такмичење из техничког стваралаштва роботике и интерфејс технологије Србије у Свилајнцу. На такмичењу су учествовале основне школе из целе Србије, које су се пријавиле за овај вид такмичења. Ученица Анђела Продановић освојила је треће место.

Анђела Продановић је ученица осмог разреда. Последње три године учествује у такмичењу из роботике и постиже запажене резултате.

Припремила Мирјана Василијевић,
наставник техничког и информатичког образовања

Такмичење РОБОТИКА

Кодирање БИТКА ЗА ЗНАЊЕ

Битка за знање 1. коло лиге кодирања, одржано 4.5.2017. године. Општински ранг:

Петар Николић 1. место, Урош Арсић 1. место, Дуња Брашанац 2. место, Андријана Лековић 3. место (ментор наставник Мирјана Василијевић), Лука Ојданић 5. место (ментор наставник Весна Перишић).

Битка за знање 2. коло лиге кодирања / физичко коло / Међуокружно такмичење одржано 4.6.2017. године у Ужицу:

Петар Николић 1. место, Урош Арсић 1. место, Урош Порубовић 1. место, Андријана Лековић 2. место (ментор наставник Мирјана Василијевић).

Треће место као екипа ОШ «Емилија Остојић» на Међуокружном рангу такмичења (ментор наставник Мирјана Василијевић).

Европска недеља кодирања у ОШ «Емилија Остојић» одржана у октобру 2017. године.

Четврта Европска недеља кодирања (15- 23. октобар) организује на хиљаде догађаја широм Европе. Посебан позив да се укључе у иницијативу CodeWeek4All упућен је школама, са циљем да увид у кодирање стекне најмање 50 одсто ученика. Циљ је да се људима свих узраста омогући стицање искуства о програмирању из прве руке.

Укључивање ученика у свет програмирања, роботике у основним школама, има за циљ да ученици уз помоћ наставника стекну и развијају логичко мишљење, креативност, самосталност, упорност, да се заинтересују за будућност и нове технологије, које из дана у дан напредују невероватном брзином.

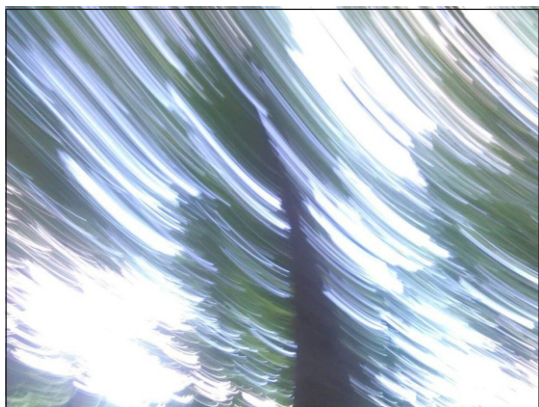
Било ми је задовољство укључити ученике ОШ «Емилија Остојић» у свет информационих технологија. Деца су јако заинтересована да самостално истражују. Посебно бих истакла Петра Николића, ученика шестог разреда, и Јанка Стокића, ученика седмог разреда, који су на летњем распусту, уз забаву, истражили команде програмирања и у овој Европској недељи кодирања били ментори својим млађим и старијим другарима. Ученица шестог разреда Дуња Брашанац укључила се прошле године у Битку за знање кодирање мбота. Тада се код ње развило интересовање за програмирање, и сада са лакоћом програмира свог мбота. Ја сам их само подстакла на њихов рад, била ментор и организатор ових кратких активности. Деца су наша будућност, зато им треба дати сваки вид подршке. Успех је неминован.

Учесници Европске недеље кодирања ОШ «Емилија Остојић»: Петар Николић, Јанко Стокић, Дуња Брашанац, Срђан Јакшић, Слободан Стокић, Маја Међедовић, Нађа Ђурашевић, Маријана Милић, Теодора Марковић, Нина Цвијовић, Ања Гордић, Светозар Ристановић, Лука Ојданић, Вељко Петровић, Душан Кокоровић, Стефан Ћатић.

Припремила Мирјана Василијевић,
наставник техничког и информатичког образовања

Фото- конкурс Пејзажи у покрету

Циљ изложбе био је да ученици направе фотографију тако што ће фотографисати неки пејзаж у покрету, природу или урбани градски пејзаж. За учешће на конкурс мотивисани су и инспирисани изложбом под истим називом *Пејзажи у покрету* уметнице из Београда Ане Марковић. Ученици млађих и старијих разреда ОШ «Емилија Остојић» посетили су изложбу у Градској галерији, где су видели слике које су настале по узору на фотографије настале у покрету.

На изложби су учествовали наши суграђани и уметници, чији су радови представљени на изложби у ревијалном делу програма. Из школе «Емилија Остојић» представљени су радови наставница Светлане Илић и Марине Петровић и одељења III2.

На позив Градске галерије Пожега, ученици основних и средњих школа са територије наше општине учествовали су на Фото- конкурс *Пејзажи у покрету*. Сви пристигли радови били су изложени у Холу Културног центра Пожега 20. маја 2017. године, у оквиру манифестације Ноћ музеја, а три најбоља рада су награђена.

Прву награду освојила је Маријана Миловановић V3

ОШ «Емилија Остојић». Ауторима који су били у ужем избору за награде додељене су похвалнице, а међу њима је и наш ученик Михаило Митић V1.

Похвалнице су додељене и за два најактивнија одељења и њихове наставнике, а то су одељење III2 ОШ «Емилија Остојић» учитељице Наташе Радосављевић и одељење V3 ОШ «Емилија Остојић» одељењског старешине Марине Петровић.

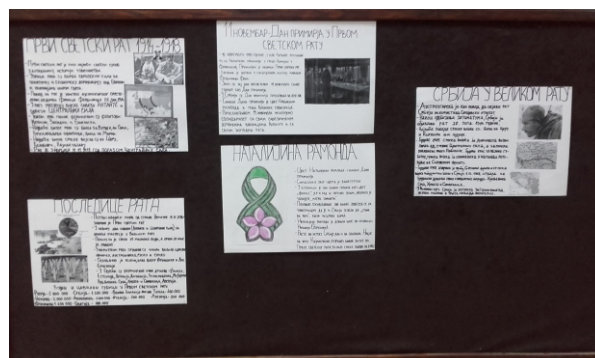
Припремила наставница Марина Петровић

Историјска секција поводом Дана примирја у Првом светском рату

из Политикиног Забавника

Кутак за насмејан

35

Бачка страдања:

Ми смо само једно дете,
а наставника и предмета
има толико...!

Дуња V4

Огласи Шумских новина

Лијин оглас

У густој трави наомак реке
крај неке стазе уске
нашла сам синоћ, у сам сутон,
перо госпође Гуске.
Нека се Гуска у шуму сврати,
састанак у пет сати.

Гускин одговор

Мада ми срце за пером лупа,
ја јесам гуска, ал' нисам глупа.
Зато ти, тето, поруком велим,
да своје перо натраг не желим.
На другом месту вечеру тражи,
јер ми је живот од пера дражи.

Јазавчев оглас

Озбиљног друга Јазавац тражи,
да деле красан стан.
Јазбину има топлу и тиху,
згодну за зимски сан.
Лепше је нема да палиш свећу,
Јежа примити нећу!

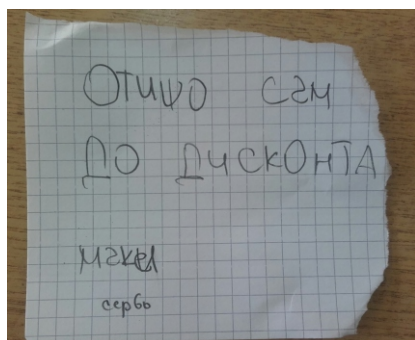
Јежев одговор

Јазавче драги, морам ти рећи,
да мој је стан од твога већи.
Чак и да желиш, ја не бих дош'о,
јер већ сам једном тим путем
прош'о.

Заувек памтићу да си ме слагао
кад сам ти око градње помагао.

Тадија Милетић III 4

Када се правдаш
јер касниш на час
додатне из
српског... :)))

Смешак, МОЛИМ!

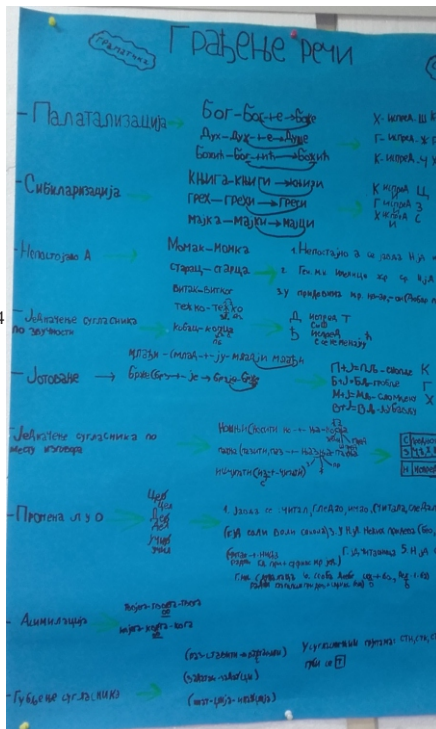

Марко Дробњаковић III 3

Нина Матеничарски II 2

Шта се деси
када превише
учиш... :)))

- * - Одакле расте стабло?
- Из корена... Из земље!
- * - Наставнице, којом бојом да обојим траву?

БИСЕРИ... Из ваших писмених задатака...

О љубави...

- * Размишљала сам и размишљала, до тренутка када сам се замислила.
- * Мени су говорили да се прва љубав проналази у школским ходницима.

О зими...

- * Наз 2 обожавамо да правимо Снешка Белића.
- * Тада смо се лепо изђипали и наузели зиме.
- * Када изађем на прозор, прво видим благе линије које је нацртао мраз.

О екскурзији...

- * Након 30 минута вожње, скоро сви смо нешто јели. Сви смо имали партнера са којим смо седели.
- * У музеју смо видели доста старомодних кућа.
- * Посебно је било прелепо у Музеју Влада Дивца.
- * У Музеју Влада Дивца смо видели фреску Белог анђела и слике некадашњих дрвених кућа.
- * Тамо је прелепо, јер има доста природе... На Златару такође има природе... Волео бих да увек идем на занимљиве излете пуне природе.
- * Хотел је споља леп, а изнутра још лепши.

- * Водич нам је рекао да су у тој пећини доступни слепи мишеви, ракови, рибе и паукови.
- * Из ресторана се види прелеп поглед на кањон.
- * Касније смо отишли на једну ниску стену која је била ниска.
- * После смо се вратили у чамац и кренули у повратак.
- * Излет ми се баш допао, и надам се да ћу га памтити до краја живота.

БИСЕРИ... Из школских клупа...

- * - Композиција «Мала ноћна музика» изводи се у музичким саламама.
- * - Па, та Гроздана Олујић производи олује, шта ли?
- * - И онда је она рекла: «Беспрестално мислим на тебе!»
- * - Нашче (наставнице), је л' уписивате оцене?
- * - Ја сам романтиписац и поезичан сам.

Ђурђина Ивановић VI 1,
Ирена Вајовић VI 2,
Зорана Петровић V 4

Ученици наше школе већ две године заредом учествују на прелепим спортским играма, које се одржавају на грчком острву Лемнос.

Као једини представници Србије, ученици ОШ «Емилија Остојић» из Пожеге остварили су веома добре резултате и у екипном и у појединачном такмичењу. Осим наше школе, позив за учешће на овом такмичењу у древном грчком петобоју добиле су још десетине других школа из градова Италије, Шпаније, Грузије, Русије и домаћина Грчке.

Дисциплине у којима се учесници у овим играма такмиче су: трчање на 80 m, скок у даљ, бацање копља, бацање диска и рвање у песку.

Критеријум за одабир ђака учесника у овом такмичењу је следећи: ДОБРИ ЛЈУДИ, ДОБРИ УЧЕНИЦИ и ДОБРИ СПОРТИСТИ :))).

На овогодишње такмичење ишло је укупно шест ученика наше школе: Милица Никитовић, Анђела Љубичић, Јана Дуњић, Немања Симовић, Оливер Вучковић и Богдан Јовићевић.

Пласман наших ученика који су учествовали на Олимпијским спортским играма школске омладине Србије- ОСИШОС

Мушка и женска екипа ОШ «Емилија Остојић» (дечаци: Алекса Думањић, Никола Павловић, Вања Авдић; девојчице: Јана Бабић, Јована Полић, Марија Ристовић) победили су на Општинском такмичењу у стоном тенису и као први се пласирали на Округно такмичење, које се одржало 15.11.2017.г. у Ариљу. Женска екипа је апсолутни победник у екипној, а Јана Бабић и у појединачној конкуренцији. Пласирале су се на Републичко такмичење, које је одржано 22.11.2017.г. у Зрењанину. У најјачој конкуренцији основних школа наше земље, од 26 екипа, наше стонотенисерке заузеле су солидно 6. место.

Мушка и женска екипа наше школе су и победнице Општинског такмичења у рукомету, па су се самим тим пласирале на Округно такмичење, које је одржано 30.11.2017.г. у Прибоју. Из Прибоја обе екипе вратиле су се са дипломама- за освојена друга места у Златиборском округу!

Мушка екипа: Дарко Давидовић, Дејан Станковић, Младен Саватијевић, Матеја Лаловић, Матеја Ристановић, Живан Андрић, Данило Стоковић, Вук Антоновић, женска екипа: Вања Ђокић, Александра Соколовић, Настасија Лекић, Невена Милијановић,

Лемнос... и лето 2017.г.

Наши овогодишњи освајачи медаља су:

- Богдан Јовићевић- златна медаља у бацању копља,
- Јана Дуњић- златна медаља у бацању диска,
- Анђела Љубичић- бронзана медаља у рвању у песку.

Традиција ових игара се наставља, тако да имамо позив за учешће и наредног лета 2018. године.

За ученике наше школе, ово представља дивну прилику не само да се такмиче у овим древним грчким дисциплинама, већ и да упознају вршњаке из других земаља, посете многе знаменитости овог прелепог острва и уживају на прекрасним плажама Егејског мора.

Припремио Милан Кршљак, наставник физичког васпитања

Ања Ђорђевић, Андријана Порубовић, Нађа Ђурашевић, Тамара Ђоковић, Јелена Радић, Јана Никитовић.

Мушка и женска екипа наше школе победнице су и на Општинском такмичењу у кошарци, и тако су се пласирале на Округно такмичење, које је одржано 7.12.2017.г. у Новој Вароши. На овом такмичењу, женска екипа наше школе (Сара Милијановић, Вања Ђокић, Александра Соколовић, Јана Никитовић, Марија Илић, Тијана Илић, Настасија Лекић) освојила је треће место.

Мушка екипа: Матија Ивановић, Страхиња Милић, Борис Јованчић, Лука Јеремић, Лука Бошковић, Младен Саватијевић, Срђан Марјановић, Лука Ђоловић, Јован Петровић, Вук Антоновић.

Када се сумирају сва спортска такмичења на којима је до сада учествовала наша школа, засигурно је да су и девојчице и дечаци, са својим наставником физичког васпитања Момчилом Гудурићем, постигли запажене резултате и тако на најлепши начин представили нашу школу.

ЧЕСТИТАМО!

Припремио наставник Момо Гудурић

Мала спортска олимпијада 37

И ове године смо Дечју недељу отворили малом спортском олимпијадом *Емилијада 2017. г.* Спортско надметање одвијало се у периоду од 2. октобра до 6. октобра у Спортској хали ОШ «Емилија Остојић». Учествовали су сви ученици млађих разреда наше школе, као и њихови учитељи. Такмичење су отворили «најискуснији витезови», ученици четвртог разреда. Прелазили су кроз разне препреке, али, до циља- победе, ниједног тренутка нису заборавили најважнију идеју овог такмичења, а то је **ДРУГАРСТВО**. Сјајни спортисти и другари били су и ученици трећег, другог и првог разреда. У организацији такмичења помагали су нам и ученици петог разреда- волонтери, који су се свесрдно трудили да током такмичења све буде у реду. Ове године, свих дана такмичења у жирирању помагала нам је и учитељица у пензији Вера Радовановић, која је један од идејних твораца ове манифестације. Сву техничку подршку имали смо од наставника Милутина Игњатовића. Ова манифестација заживела је захваљујући ентузијазму, али и тимском раду актива учитеља матичне школе. Осим огромне љубави, другарства и толеранције, резултати овогодишњег такмичења су следећи:

І место	ІІ место	ІІІ место	ІV место
I-3	I-1	I-2	I-4
II-3 II-1		II-2	
III-4	III-1	III-2	III-3
IV-3	IV-1	IV-2	

Припремила
учитељица
Светлана Илић

38 Разгледница из Рогу

Прело, новембар 2017. године

Чувамо од заборавља...

Фотографије које саме собом говоре

Звончи, звончи...

39

Нова година је време даривања. Лако је поклањати дарове, само је потребно пожелети да поделиш оно мало среће и љубави које чувамо за све оне нама драге. Са лепим жељама, кренули смо кроз израду новогодишњих честитки, где смо се са другарима млађих разреда трудили да наше буду *најлепше*.

Замислите само где су све могле стићи наше честитке, а у име школе слали смо их само ми *мали ђаци*.

Пожелели смо да последње дане старе године проведемо са нашим родитељима, бакама и декама, и онда смо одлучили да направимо Новогодишњу шареницу. Док смо увежбавали текст, музику и игре, својом руком смо написали и позивнице за *нашу* приредбу.

Ученици I з су 28.12.2017. године у школи извели свој новогодишњи програм. Били смо поносни јер је ово био наш први јавни наступ. У нашој *Плавој сали* се тражило место више.

Те вечери, уз песму, игру и веселје поздравили смо се са старом годином и поздравили нову, и свима пожелели да се опет неким другим лепим поводом дружимо.

Припремила учитељица Светлана Илић

